

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

на тему:

«Музей сучасного мистецтва в місті Києві»

Качанов Алексій Вадимович

(прізвище, ім'я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2026 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

дизайну архітектурного середовища

д. арх., проф. _____ В.О. Тімохін

“20 “ червня 2026 року

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Музей сучасного мистецтва в місті Києві

(назва)

Виконав **Качанов Алексій Вадимович**

(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

191 – Архітектура та містобудування

(Спеціальність)

«Архітектура та містобудування»

(Освітня програма)

Група АРХ-22-5

Керівник: Гарбар М.В.

(прізвище, ініціали)

кандидат архітектури, доцент

(науковий ступінь, вчене звання)

Ідентичність підтверджую

Київ 2026 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет: Архітектурний
 Випускова кафедра: Дизайну архітектурного середовища
 Освітній ступінь: Бакалавр
 Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування
 Освітня програма: Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ
 Декан архітектурного факультету

„___” _____ 2026 року

З А В Д А Н Н Я ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

Качанов Алексій Вадимович

(прізвище, ім'я та по батькові студента)

1. Тема роботи

Музей сучасного мистецтва в місті Києві

затверджена наказом ректора КНУБА № 548/52-15/10/26 від «06» травня 2026 року

2. Керівники

Гарбар М.В., кандидат архітектури, доцент

(прізвище, ім'я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

3. Строк подання здобувачем роботи до захисту 23.06.2026 р.

4. Зміст пояснювальної записки:

1. Завдання на проектування;
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
3. Містобудівне обґрунтування;
4. Архітектурно-планувальне рішення;
5. Дизайн інтер'єру;
6. Конструктивне рішення;
7. Інженерне обладнання;
8. Охорона праці та навколишнього середовища;

Список використаних джерел;

Додатки

5. Графічний матеріал за розділами:

Р. 1. Ситуаційний план, топооснова ділянки

Р. 2. Ілюстрації аналогів

Р. 3. Ситуаційний план М 1:5000, генеральний план М 1:500, перспективне зображення ділянки з об'єктом проєктування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту

Р. 4. Плани поверхів М 1:100 / М 1:200, фасади М 1:100 / М 1:200, повздовжній та поперечний розрізи М 1:200, перспективне зображення будівлі з точки зору людини

Р. 5. Плани підлоги і стелі М 1:200, розгортки стін М 1:200, , перспективне зображення інтер'єру характерного приміщення з точки зору людини

Р. 6. Конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:50

6. Календарний план виконання роботи:

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	24.02.2026
Розділ 2.	06.03.2026
Розділ 3.	03.04.2026
Розділ 4.	08.05.2026
Розділ 5.	29.05.2026
Розділи 6-8.	02.06.2026
Остаточне оформлення роботи	05.06.2026
Направлення роботи для перевірки на плагіат	09.06.2026
Попередній захист роботи на випусковій кафедрі	18.06.2026
Направлення роботи на рецензування	19.06.2026
Передача матеріалів роботи на кафедру	20.06.2026
Захист роботи	23.06.2026

7. Дата видачі завдання 17.02.2026 р.

Зав. кафедри

Керівник

Здобувач

_____	<u>В.О. Тімохін</u>
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	<u>М.В. Гарбар</u>
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	<u>А.В. Качанов</u>
(підпис)	(прізвище та ініціали)

РЕЗЮМЕ (SUMMARY)		А.В. Качанов A.V. Kachanov (ПІБ здобувача українською та англійською)	
до кваліфікаційної випускної роботи здобувача:			
ЗВО	Київський національний університет будівництва і архітектури		
Тема (українською та англійською)	<u>Музей сучасного мистецтва в місті Києві</u> <u>Museum of Contemporary Art in Kyiv</u>		
Освітній ступінь	Бакалавр		
Факультет	Архітектурний		
Випускова кафедра	Дизайну архітектурного середовища		
Спеціальність	191 «Архітектура та містобудування»		
Освітня програма	Архітектура та містобудування		
Керівники	Доц. Гарбар Марина Володимирівна		
Обсяг роботи:	пояснювальна записка, с.	розділів	креслень формату А1
	87	8	6
Розділ 1. Завдання на проєктування	Сформовано концептуальну ідею музею, враховуючи чинні будівельні норми. Встановлено перелік приміщень, їхню площу та логіку взаємозв'язків.		
Розділ 2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	Вивчено 10 аналогів музейних закладів. Виявлено тренди: гнучка організація експозицій, впровадження систем кліматичного контролю та інклюзивність.		
Розділ 3. Містобудівне обґрунтування	Здійснено аналіз локації в Києві. Описано існуючий стан ділянки, транспортні потоки та розраховано техніко-економічні показники.		
Розділ 4. Архітектурно-планувальне рішення	Розроблено просторову композицію будівлі, схеми руху відвідувачів та евакуаційні шляхи. Деталізовано художній образ фасадів.		
Розділ 5. Дизайн інтер'єру	Підібрано стилістику внутрішніх приміщень. Визначено палітру кольорів, тип освітлювальних приладів та специфікацію опоряджувальних матеріалів.		
Розділ 6. Конструктивне рішення	Обґрунтовано схему монолітного залізобетонного каркаса. Виконано опис підземного рівня (споруда подвійного призначення) та розрахунок консольних елементів.		
Розділ 7. Інженерне обладнання	Спроектовано автономні комунікації: системи вентиляції, опалення та спеціальні засоби пожежної безпеки для збереження мистецьких цінностей.		
Розділ 8. Охорона праці та навколишнього середовища	Визначено заходи щодо безпеки персоналу й відвідувачів. Проаналізовано екологічний вплив об'єкта на міське середовище.		
Висновки по роботі:	Обґрунтовано статус музею як культурного осередку для ревіталізації промзони. Підтверджено відповідність проєкту сучасним архітектурним стандартам.		
Ключові слова: громадська будівля, музей, архітектура, ревіталізація, сучасне мистецтво.			
Keywords: public building, museum, architecture, revitalization, contemporary art.			

Здобувач: _____
(підпис)

/А.В. Качанов/
(прізвище та ініціали)

Керівник: _____
(підпис)

/М.В. Гарбар/
(прізвище та ініціали)

“ ” 2026

ЗМІСТ

1. Завдання на проєктування	7
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	11
3. Містобудівне обґрунтування	46
3.1. Історична довідка щодо території забудови	46
3.2. Містобудівна ситуація	47
3.3. Опис генерального плану	49
3.3.1. Функціональне зонування території	50
3.3.2. Рух пішоходів і транспорту	51
3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	52
4. Архітектурно-планувальне рішення	52
5. Дизайн інтер'єру.....	57
6. Конструктивне рішення	61
7. Інженерне обладнання	65
7.1. Теплогазопостачання і вентиляція	65
7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	66
8. Охорона праці та навколишнього середовища	68
Список використаних джерел	71
Додатки:	81
• Усі креслення проєкту	81
• Довідка про перевірку роботи на плагіат	87

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
на засіданні кафедри Ди-
зайну архітектурного сере-
довища
зав. каф., д. арх., професор
Тімохін В. О. _____

Студент _____ Качанов А.В. _____

Група _____ АРХ 22-5 _____

Керівник _____ доц. к. арх. Гарбар М.В. _____

Тема дипломної роботи _____ **Музей сучасного мистецтва в місті Києві** _____

1. Вихідні матеріали

- ДБН Б.2.2-12:2019. Планування та забудова територій.
- ДБН В.2.2-9:2018. Будинки і споруди. Громадські будинки.
- ДБН В.2.2-40:2018. Будинки і споруди. Інклюзивність будівель і споруд.
- ДБН В.2.2-5:2023. Захисні споруди цивільного захисту.
- ДБН В.2.3-15:2007. Споруди транспорту. Автостоянки і гаражі для легко-
вих автомобілів.
- ДБН В.1.1-7:2016. Пожежна безпека об'єктів будівництва.
- ДБН В.2.5-67:2013. Опалення, вентиляція та кондиціонування.
- ДБН В.2.6-98:2009. Конструкції будинків і споруд. Бетонні та залізобе-
тонні Adolescent конструкції.
- ДБН В.2.2-16:2019. Будинки і споруди. Культурно-видовищні та
дозвіллієві заклади.
- ДБН В.2.2-25:2009. Будинки і споруди. Підприємства харчування (за-
клади ресторанного господарства).

2. Ситуаційний план (рис.1.1)

3. Топооснова ділянки (рис.1.2)

4. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Вхідна група			
1.	Хол (Атріум)	311,21	1
2.	Касова зона	31,31	1
3.	Гардероб	30,69	1
5.	Музейна крамниця	89,53	1
6.	Тамбур (вхідний)	4,76	1
7.	Тамбур (додатковий/евакуаційний)	4,37	1
8.	Хол (Друге світло) - 2-й поверх	502,58	1
9.	Зона релаксації та очікування	91,98	1

10.	Хол (Друге світло) - 3-й поверх	410,11	1
	Всього	1476,54	
Експозиційно-виставкова група			
11.	Зала графіки та камерних виставок	180,37	1
12.	Зала тимчасових експозицій	225,00	1
13.	Центральна експозиційна зала	180,00	1
14.	Зала живопису та скульптури	201,00	1
15.	Галерея концептуального мистецтва та просторових об'єктів	250,41	1
16.	Масштабна галерея сучасних проектів	243,55	1
17.	Зона медіапростору та відеоінсталяцій	61,62	1
	Всього	1341,95	
Культурно-освітня та рекреаційна група			
18.	Зала для конференцій та лекторій	81,96	1
19.	Кафе	163,71	1
20.	Кухня кафе	45,71	1
	Всього	291,38	
Група фондосховища			
21	Зона прийому та розвантаження експонатів	71,55	1
22	Фондосховище (депозитарій)	30,58	1
23	Фондосховище (зона зберігання живопису)	30,00	1
24	Фондосховище (зона зберігання графіки та дрібної пластики)	44,95	1
25	Вантажна зона (2-й поверх)	32,98	1
	Всього	210,06	
Адміністративно-службова група			
26	Кабінет директора	20,60	1
27	Кабінет головного куратора	18,74	1
28	Кабінет наукового відділу	19,01	1
29	Кабінет обліку та реєстрації фондів	20,33	1
30	Кімната відпочинку та прийому їжі персоналу	79,01	1
31	Службове приміщення персоналу (3-й поверх)	17,56	1
32	Санвузол для персоналу (2-й поверх)	18,73	1
33	Санвузол для персоналу (3-й поверх)	8,55	1
34	Службові коридори	201,16	6
35	Всього	403,69	
Господарсько-технічна група та паркінг			
36	Паркінг на 28 машиномісць	1271,71	1
37	Зона розвантаження та логістики (загальна)	70,32	1
38	Технічна комора 1	15,98	1
39	Господарська комора (1-й поверх)	7,73	1
40	Технічна комора 2	4,55	1
41	Господарська комора (2-й поверх)	11,27	1

42	Комори (при кафе/3-й поверх)	39,54	31
43	Загальні санвузли	138,39	5
	Всього	1559,49	
	Загальна площа приміщень	5283,11	

5. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
 - ситуаційний план М 1:5000;
 - генеральний план М 1:500;
 - плани поверхів М 1:100 / М 1:200;
 - фасади М 1:100 / М 1:200;
 - повздовжній та поперечний розрізи М 1:200;
 - перспективне зображення будівлі;
 - конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:20 / М 1:25;
 - інтер'єр характерного приміщення:
 - розгортки стін М 1:200;
 - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:200;
 - план стелі з розстановкою світильників М 1:200;
 - перспектива;
- Презентація дипломного проекту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);
- Пояснювальна записка.

Здобувач

(підпис)

А.В.Качанов

(прізвище та ініціали)

Керівник

(підпис)

Гарбар М.В.

(прізвище та ініціали)

Рис. 1.1. Ситуаційний план

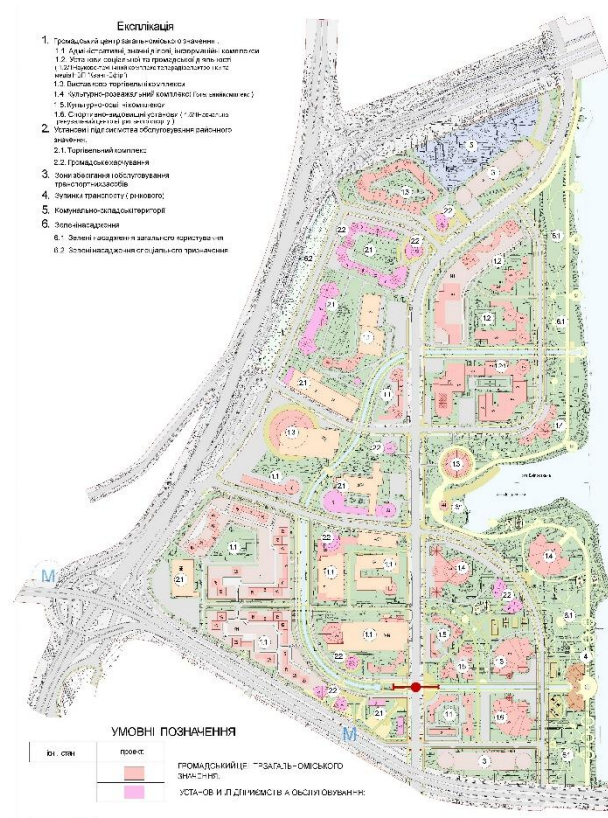

Рис. 1.2. Топооснова ділянки

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Трансформація інституції музею в сучасному просторі свідчить про глибоке переосмислення його архітекτονіки: від закритого сховища артефактів він перетворюється на відкритий соціальний вузол, де архітектура виступає не лише оболонкою, а активним медіумом комунікації між мистецтвом та містом. Сучасні музеї сучасного мистецтва (МОСА) стають ключовими елементами регенерації міського середовища, створюючи нові центри тяжіння, що гармонійно поєднують у собі функціональність, технологічну інноваційність та естетичну амбітність. Архітектурний аналіз світових та вітчизняних аналогів дозволяє виявити стійкі закономірності у формуванні об'ємно-планувальних рішень, використанні новітніх матеріалів та інтеграції об'єктів у ландшафтний та урбаністичний контекст.

Світова практика демонструє тенденцію до створення «будівель-ікон», де форма об'єкта сама по собі стає частиною кураторського задуму, тоді як вітчизняний досвід тривалий час базувався на адаптації історичних будівель, що нині доповнюється сміливими реконструкціями та пошуком нових символічних форм. У даному розділі проведено комплексне дослідження знакових закордонних та українських музейних об'єктів, що дозволяє сформувати концептуальний базис для проектування сучасного музею, здатного відповідати викликам часу, вимогам інклюзивності та принципам сталого розвитку.

2.1. Музей сучасного мистецтва Клівленда (MOCA Cleveland), США

Архітекторка: Фаршид Муссаві (Farshid Moussavi Architecture)

Місце розташування: Клівленд, Огайо, США

Площа: 3 158 м²

Рік: 2012 рік

Музей сучасного мистецтва в Клівленді, спроєктований архітекторкою Фаршид Муссаві (FMA), є знаковим об'єктом, що символізує ренесанс міста. Будівля площею близько 3158 м² розташована на трикутній ділянці, що продиктовало її складну геометрію: об'єм піднімається від шестикутної основи до прямокутного даху, утворюючи вісім трикутних та трапецієподібних фасетів (рис. 2.1.1). [17]

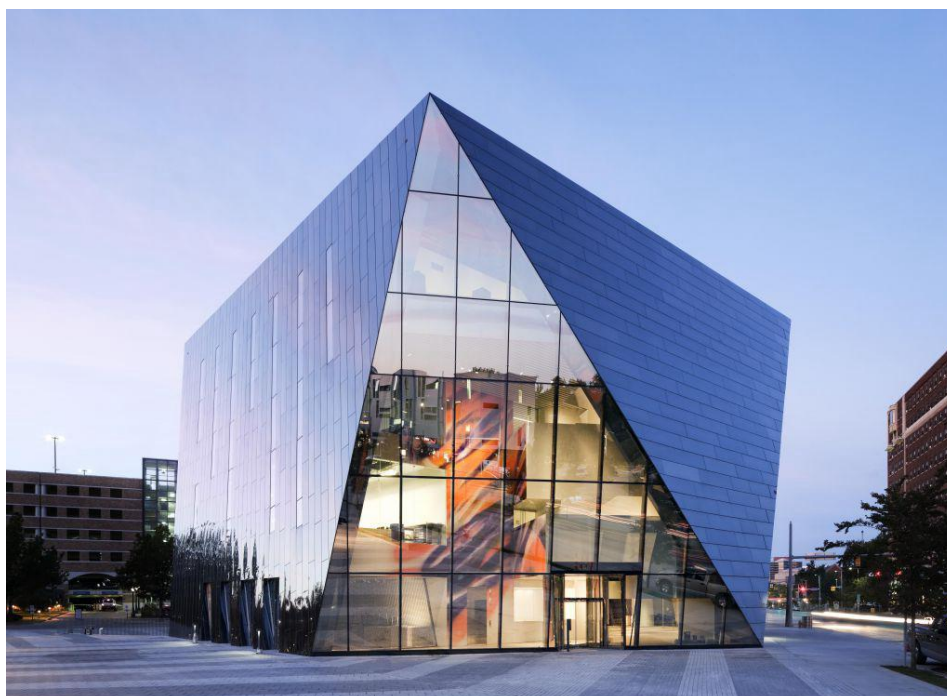

Рис. 2.1.1. Музей сучасного мистецтва Клівленда [18]

Фасад будівлі облицьований дзеркальними панелями з чорної нержавіючої сталі Rіtex, які відображають міське оточення, динамічно змінюючи вигляд музею залежно від освітлення та погодних умов. Внутрішній простір організований навколо чотириповерхового атріуму, який розкриває структуру будівлі та спрямовує відвідувачів до головної галереї на верхньому поверсі. Ключовим елементом інтер'єру є монументальні «двоповерхові» сходи, що пропонують кілька маршрутів пересування, підкреслюючи ідею гнучкості та транзитності.

Важливою особливістю є відсутність постійної колекції, що дозволило архітекторам зосередитися на максимальній адаптивності виставкових залів. Галерея площею 6000 кв. футів на четвертому поверсі не має внутрішніх колон і може бути сегментована за допомогою пересувних стін. Технологічне наповнення включає геотермальні свердловини для енергоефективного опалення та охолодження. Глибокий колір «кобальтової сині» на внутрішніх поверхнях створює відчуття безмежності, акцентуючи увагу безпосередньо на творах мистецтва.

Рис. 2.1.2. Інтер'єр Музею сучасного мистецтва Клівленда [19]

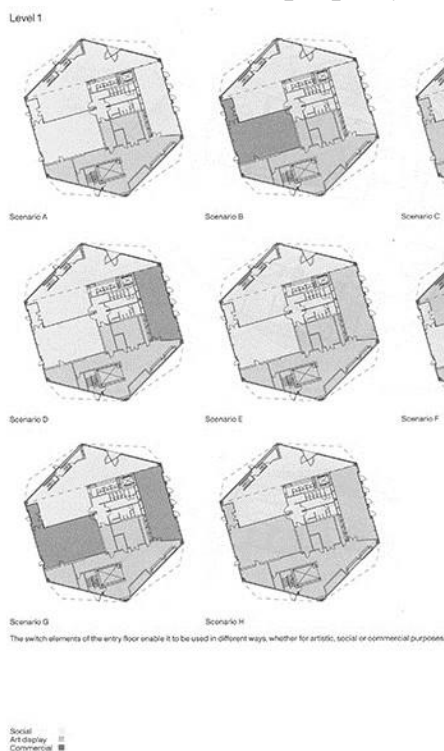

Рис. 2.1.3. Плани поверхів музею [20]

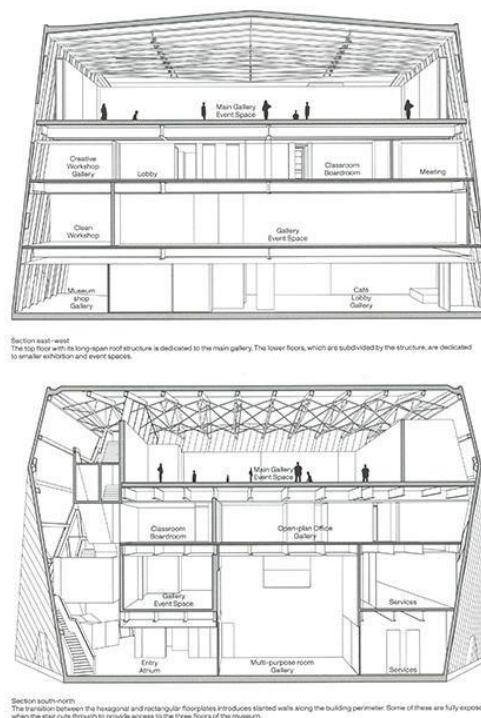

Рис. 2.1.4. Розріз будівлі[20]

2.2. Музей мистецтв Сан-Паулу (MASP), Бразилія

Архітекторка: Ліна Бо Барді

Місце розташування: Сан-Паулу, Бразилія

Площа: 10 485 м²

Рік: 1968 рік

Проект Ліни Бо Барді (1968) є еталоном бразильського бруталізму та демократизації простору. Головною ідеєю музею стало збереження візуального зв'язку з центром міста, що призвело до створення підвісного об'єкта, піднятого над землею на чотирьох масивних залізобетонних колонах червоного кольору (рис.

2.2.1.). [21] [22]

Рис 2.2.1. Екстер'єр будівлі Музею мистецтв Сан-Паулу [23]

Вільний проліт між опорами становить 74 метри, що створює під будівлею величезну громадську площу - «урбаністичну агору» для зібрань та культурних акцій. У виставковій зоні Бо Барді запропонувала революційну систему експонування: картини розміщуються на прозорих скляних мольбертах (glass easels), закріплених у бетонних блоках. Це дозволяє відвідувачу самостійно обирати маршрут, відмовляючись від лінійної європейської моделі музею на користь вільного «блукання лісом мистецтва». Матеріали - необроблений бетон, скло та

промислове гумове покриття підлоги -підкреслюють сувору та чесну естетику будівлі.

Рис. 2.2.2. Інтер'єр будівлі музею [24]

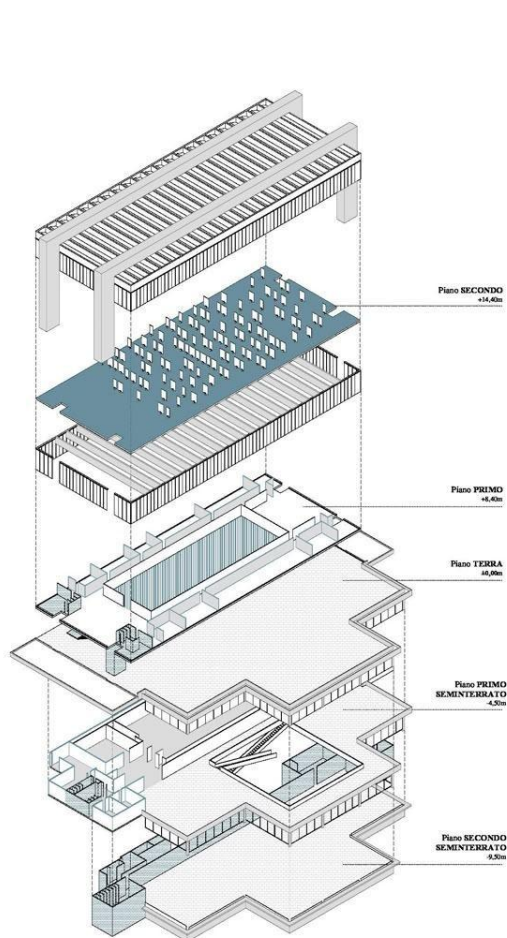

Рис 2.2.3. Аксонометрична схема структури [25]

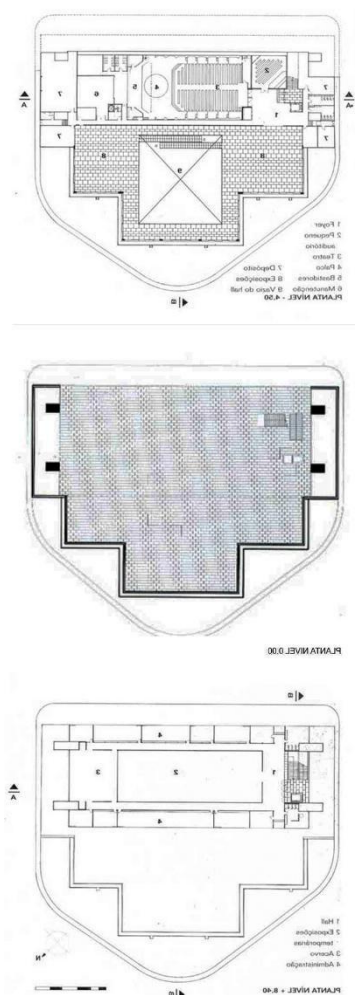

Рис. 2.2.4. Плани поверхів музею [26]

2.3. Королівський музей Онтаріо (Michael Lee-Chin Crystal), Торонто, Канада

Архітектор: Даніель Лібескінд

Місце розташування: Торонто, Онтаріо, Канада

Площа: 17 280 м²

Рік: 2007 рік

Розширення музею, виконане Даніелем Лібескіндом (2007), є радикальним прикладом деконструктивізму, де п'ять взаємопов'язаних призматичних об'ємів «врізаються» в історичну цегляну будівлю (рис. 2.3). Форма кристалів була натхненна мінералогічною колекцією музею. [27] [28]

Рис 2.3.1. Екстер'єр будівлі королівського музею Онтаріо [29]

Конструктивно «Кристал» є надзвичайно складним: у структурі майже відсутні прямі кути, а фасади на 25% складаються зі скла та на 75% з алюмінієвих панелей теплового сріблястого відтінку. Центральний атриум (Gloria Hyacinth Chen Court) відокремлює стару будівлю від нової, забезпечуючи огляд реставрованих історичних фасадів. Внутрішній простір включає «Сходи чудес» (Stair of Wonders), де виставкові вітрини інтегровані в саму конструкцію сходових майданчиків, та Spirit House - простір для рефлексії на перетині двох кристалічних об'ємів. Проєкт трансформував музей із замкненої «фортеці» на відкриту міську пам'ятку.

Рис. 2.3.2. Інтер'єр будівлі музею [30]

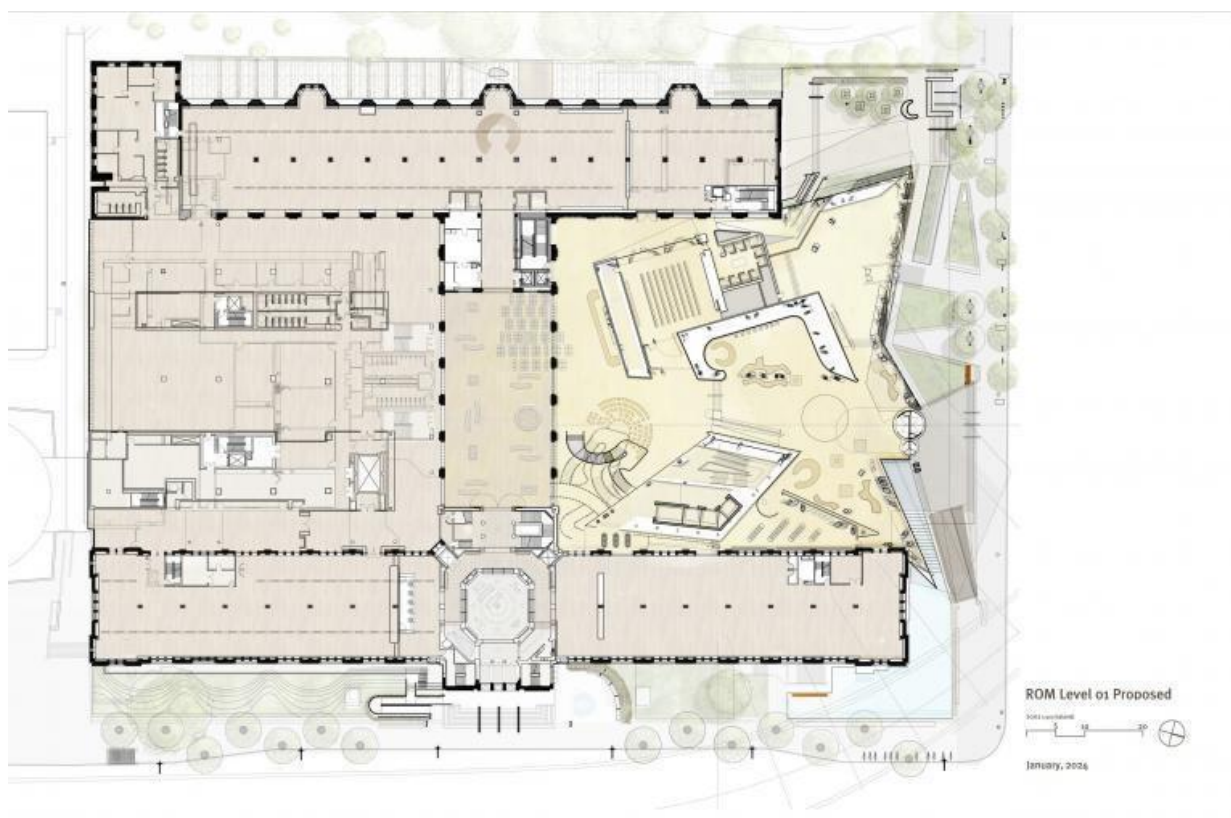

Рис. 2.3.3 Креслення плану поверху музею [31]

2.4. Музей сучасного мистецтва Сучжоу (Suzhou MoCA), Китай

Архітектори: бюро BIG (Bjarke Ingels Group) у співпраці з ARTS Group

Місце розташування: Сучжоу, Китай Площа: 60 000 м²

Рік: 2026 рік (завершення проєкту)

Проєкт бюро BIG (Bjarke Ingels Group) пропонує сучасну інтерпретацію традиційного китайського саду. Музей площею 60 000 м² складається з 12 павільйонів, об'єднаних хвилеподібним дахом, що нагадує силуети черепичних покрівель (рис. 2.4.1.). [32]

Рис 2.4.1. Екстер'єр будівлі музею сучасного мистецтва Сучжоу [33]

Архітектурна концепція базується на елементі «lang» (критий перехід), який з'єднує павільйони в єдину мережу - «китайський вузол». Фасади облицьовані рифленим склом та нержавіючою сталлю теплих тонів, що відображають ландшафт озера Цзіньцзі. Внутрішні галереї використовують місцеві матеріали, такі як трамбована земля та тераццо, що підкреслює зв'язок архітектури з матерією. Будівля отримала сертифікацію GBEL 2-Star завдяки використанню пасивної вентиляції та природного освітлення через зенітні ліхтарі.

Рис. 2.4.2. Інтер'єр будівлі музею

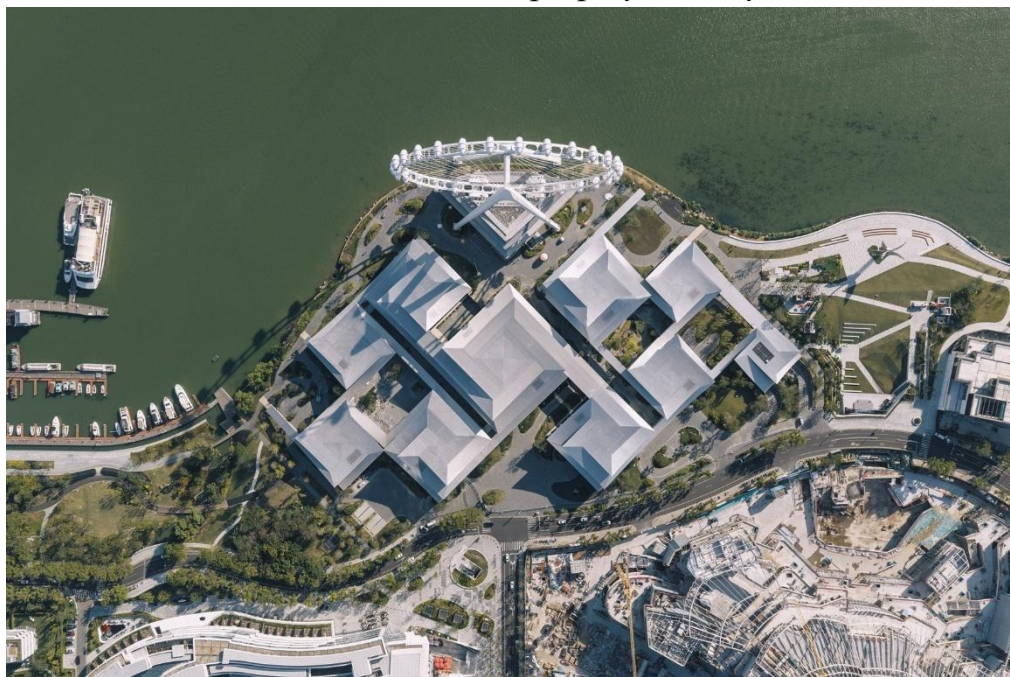

Рис. 2.4.3. Вид зверху [34]

Рис. 2.4.4. Схема функціонального-зонування будівлі [35]

2.5. Музей сучасного мистецтва Чикаго (MCA Chicago), США

Архітектор: Йозеф Пауль Кляйхус

Місце розташування: Чикаго, Іллінойс, США

Площа: 20 440 м²

Рік: 1996 рік

Спроектований Йозефом Паулем Кляйхусом (1996), музей є втіленням «поетичного раціоналізму». Архітектор спирався на модульну сітку чиказького міського плану, яка відображена у фасаді з литого алюмінію та індіанського вапняку (рис. 2.51.). [36] [37]

Рис 2.5.1. Екстер'єр будівлі музею сучасного мистецтва Чикаго[38]

Планувальне рішення зосереджує експозиційні площі (45 000 кв. футів) у центрі будівлі, забезпечуючи їхню максимальну гнучкість. Характерним елементом є еліпсоїдна сходові клітка, яка створює динамічний вертикальний акцент. Великі галереї мають циліндричні склепіння зі світловими ліхтарями. Реновація 2017 року (Johnston Marklee) посилила зв'язок музею з вулицею через створення відкритих громадських зон та освітніх центрів на нижньому рівні.

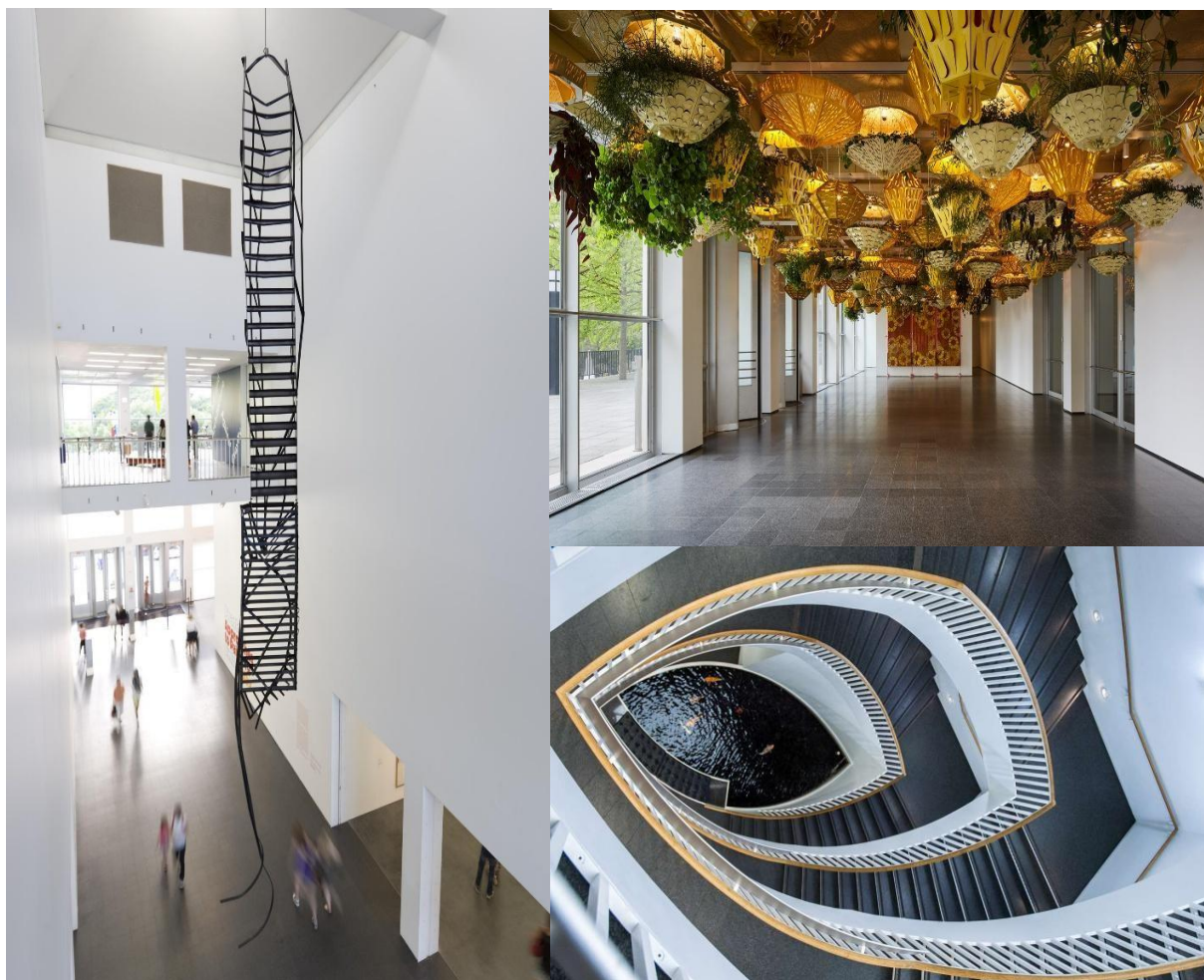

Рис. 2.5.2. Інтер'єр будівлі музею [39]

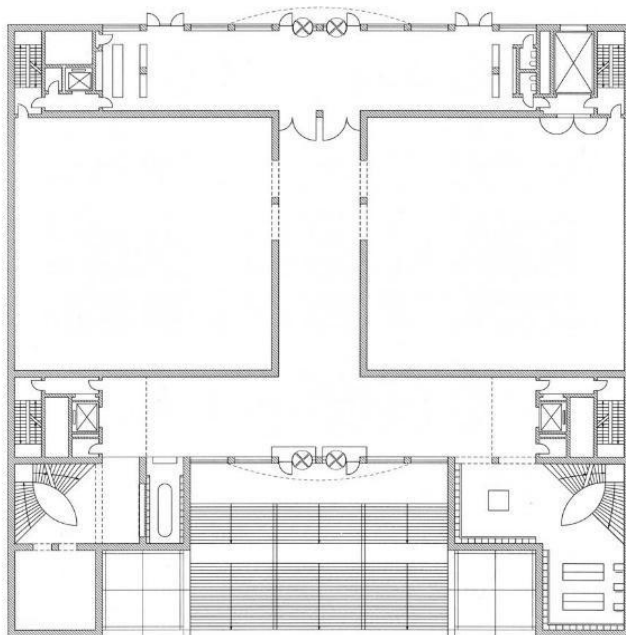

Рис. 2.5.3. Креслення плану поверху музею [40]

2.6. Музей середземноморського нурагічного та сучасного мистецтва, Кальярі, Італія

Архітекторка: Заха Хадід

Місце розташування: Кальярі, Сардинія, Італія

Площа: 12 000 м²

Рік: 2006 рік (проєкт)

Проєкт Захи Хадід (2006) базується на метафорі коралового рифу - твердої, але пористої структури, що активно взаємодіє з навколишнім середовищем (рис.

2.6.1.). Будівля задумана як «вузол культурного обміну» на березі затоки. [41]

Рис 2.6.1. Екстер'єр будівлі музею середземноморського нурагічного та сучасного мистецтва [42]

Архітектура характеризується плавними кривими лініями та «димарями», що пропускають світло всередину. Простір організований як лабіринт форм, що ніби вимиті морем. Конструктивна схема передбачає дві оболонки, між якими розміщені інженерні мережі, що дозволяє залишити виставкові зали максимально чистими. Проєкт передбачає поетапне будівництво, що імітує ріст живого організму.

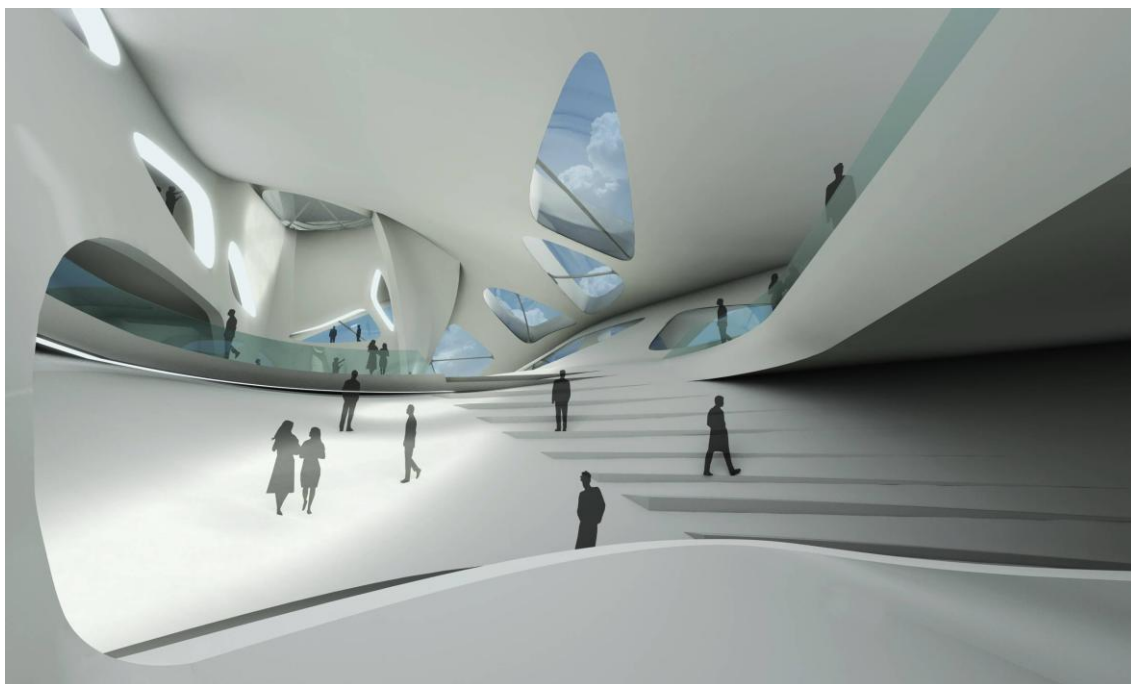

Рис. 2.6.2. Інтер'єр будівлі музею [42]

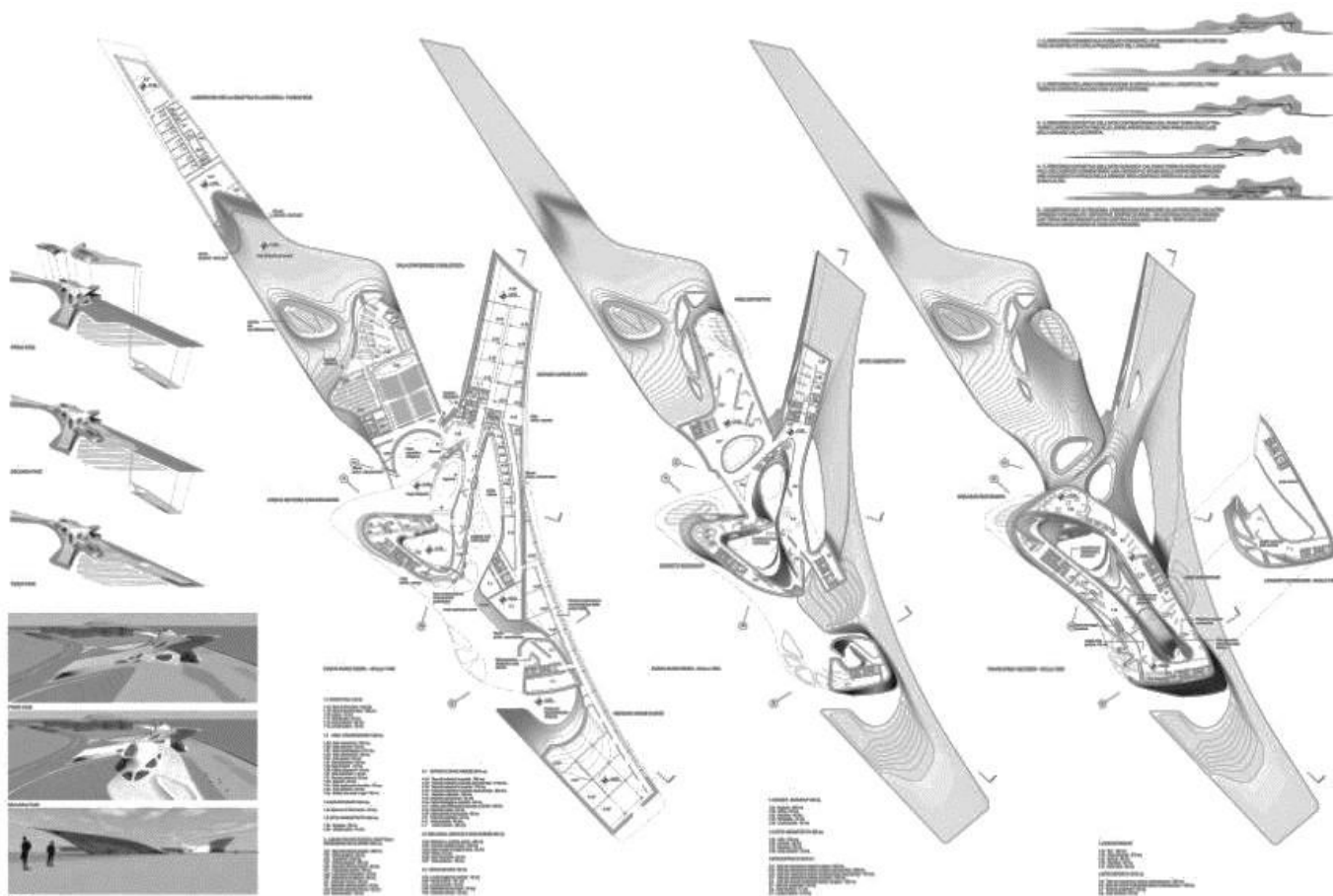

Рис. 2.6.3. Креслення планів поверхів музею [43]

2.7. Музей сучасного мистецтва Іньчуань (МОСА Yinchuan), Китай

Архітектори: бюро waa (we architect anonymous)

Місце розташування: Іньчуань, Китай

Площа: 15 000 м²

Рік: 2015 рік

Будівля (2015), спроектована бюро WAA, імітує шари осадових порід, залишені руслом Жовтої річки (рис. 2.7.1.). Фасад площею 12 500 м² виконаний із склофібробетону (GRC) з використанням параметричного моделювання. [44]

Рис 2.7.1. Екстер'єр будівлі музею сучасного мистецтва Іньчуань [45]

Понад 1600 унікальних панелей створюють складчасту поверхню, що відображає геологічні сили ерозії. Внутрішній простір розгортається лінійно: від темних, грубих матеріалів у підвальних галереях до білих, яскравих

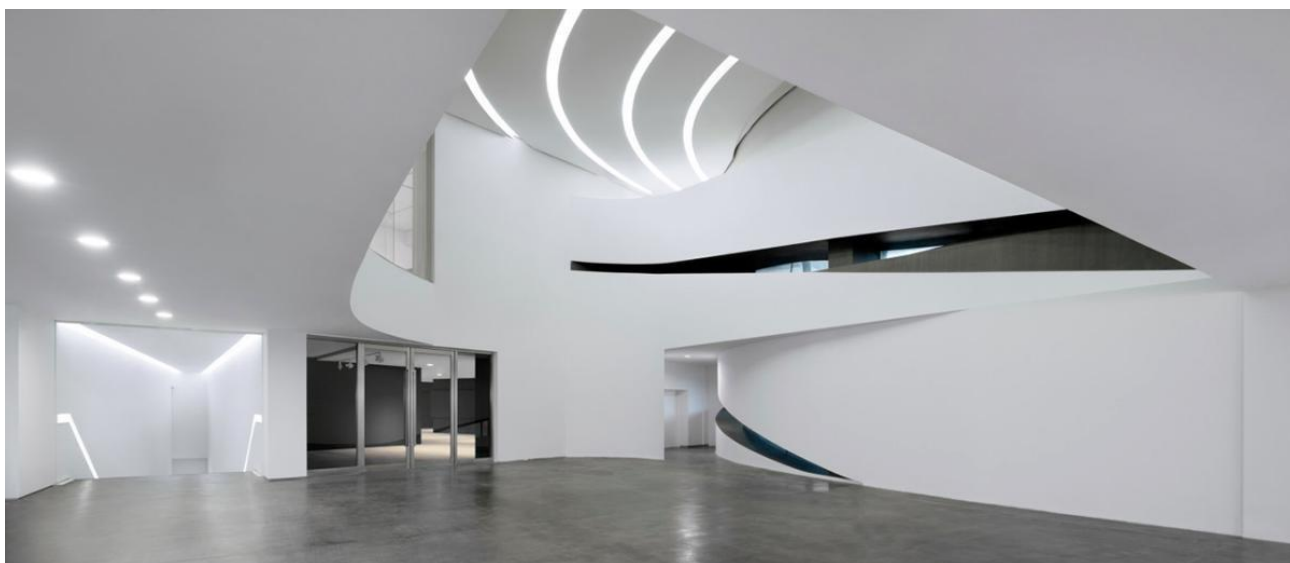

Рис. 2.7.2. Інтер'єр будівлі музею [46]

просторів на верхніх поверхах, що створює ефект «сходження». Використання GRC дозволило досягти безшовної поверхні складної кривини.

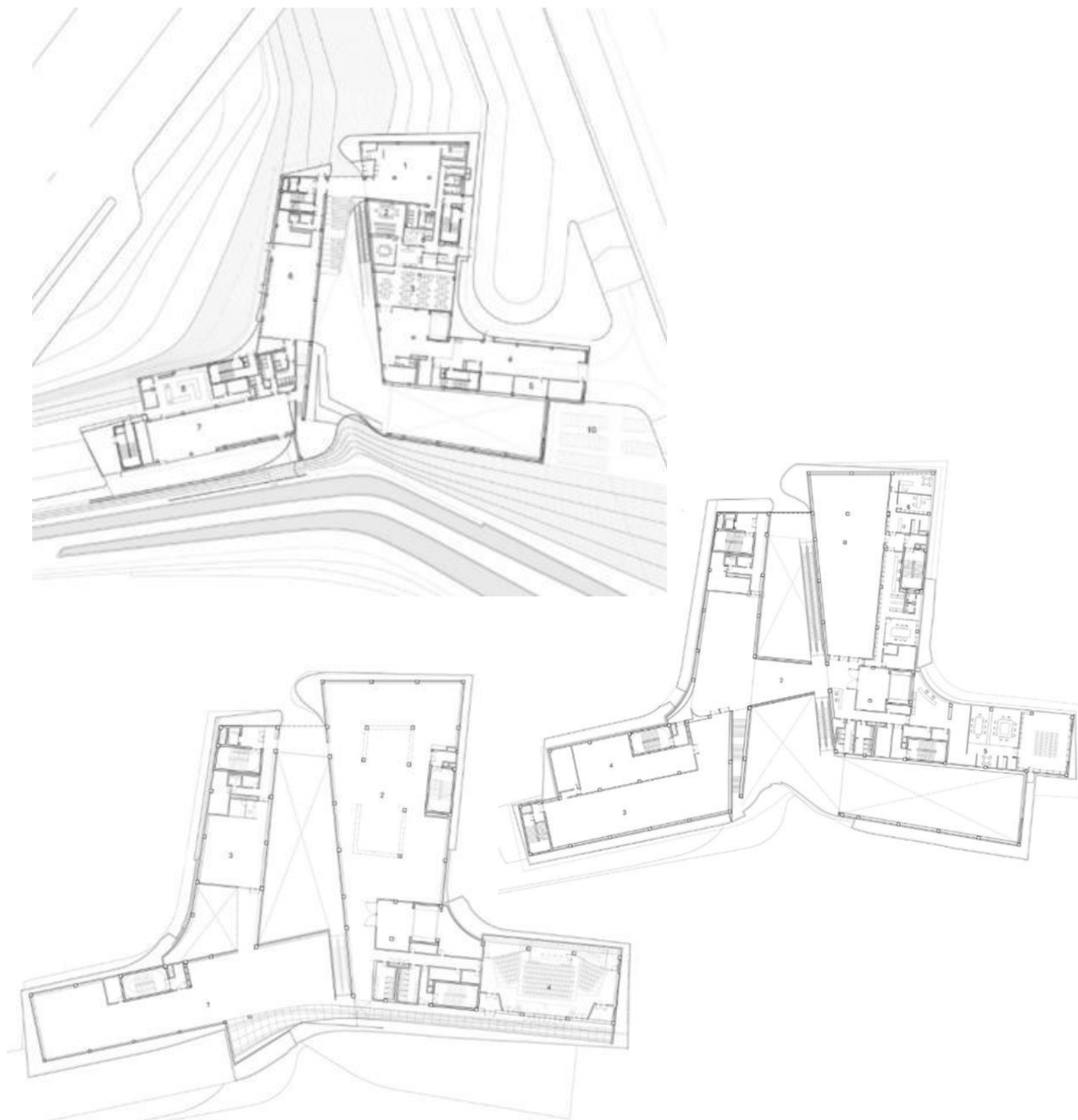

Рис. 2.7.3. Креслення планів поверхів музею [47]

2.8. Музей сучасного мистецтва Хернінг (HEART), Данія

Архітектор: Стівен Холл

Місце розташування: Хернінг, Данія

Площа: 5 600 м²

Рік: 2009 рік

Проект Стівена Холла (2009) поєднує мистецтво та музику, інтегруючи архітектуру в ландшафт із трав'яних курганів (рис. 2.8.1.). Форма даху нагадує колекцію сорочкових рукавів, що є відсилкою до текстильної історії міста. [48]

Рис 2.8.1. Екстер'єр будівлі музею сучасного мистецтва Хернінг [49]

Фасади з білого бетону мають «текстильну» текстуру, отриману шляхом використання вінілової сітки в опалубці. Вигнуті секції даху забезпечують м'яке природне освітлення галерей через кліресторії. Будівля оснащена геотермальною системою HVAC та технологією переробки сірої води. Ортогональні виставкові зали контрастують із органічними кривими даху.

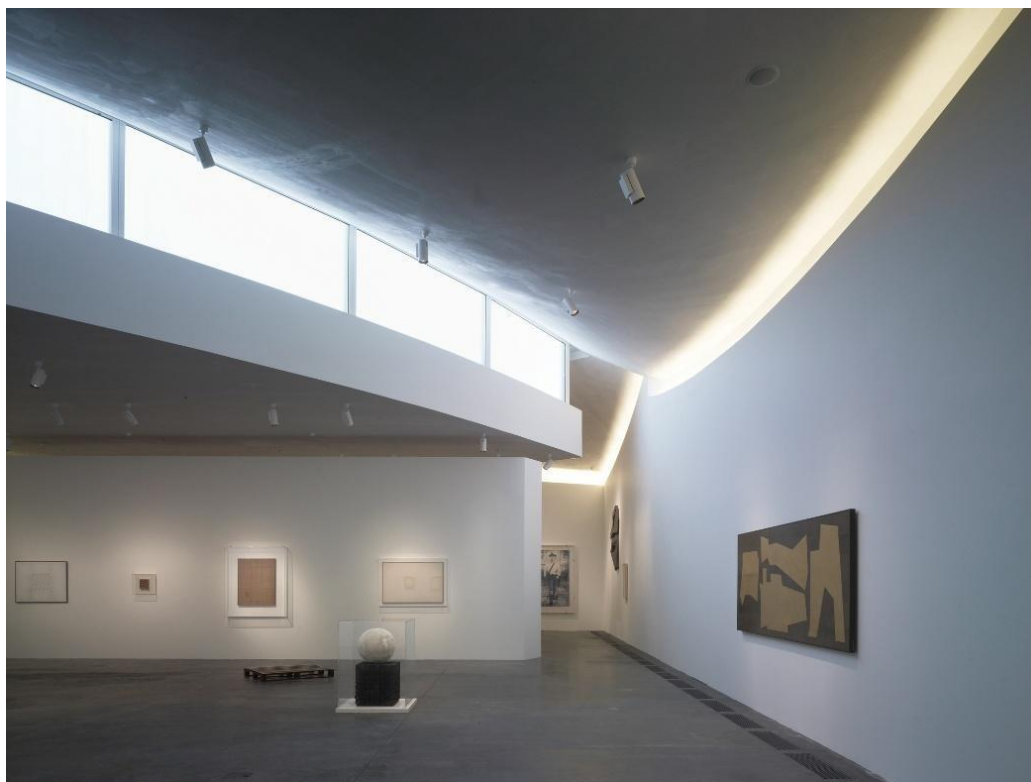

Рис. 2.8.2. Інтер'єр будівлі музею [50]

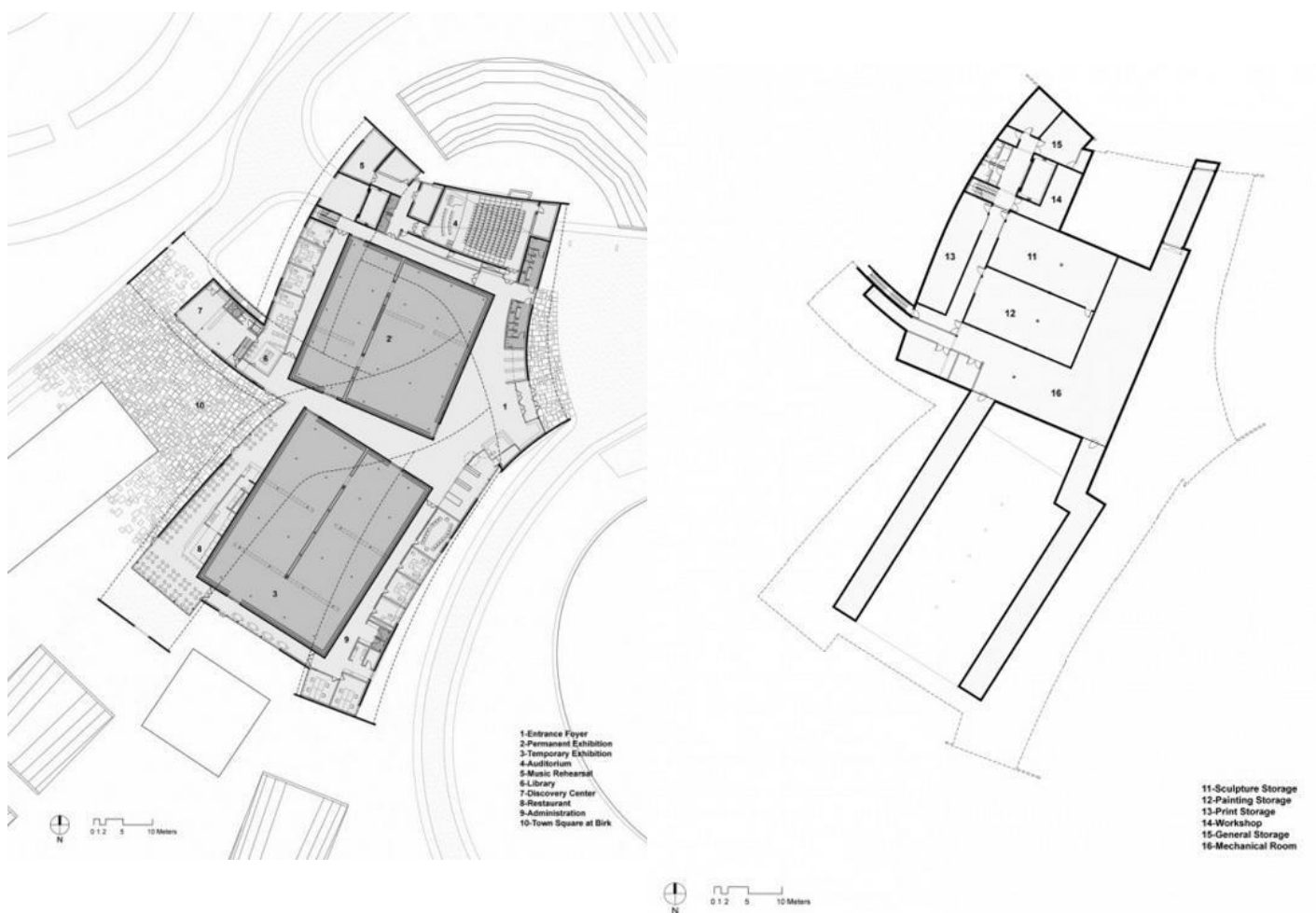

Рис. 2.8.3. Креслення планів поверхів музею [51]

2.9. 21st Century Museum of Contemporary Art, Канадзава, Японія

Архітектори: Кадзуйо Седзіма та Рюе Нісідзава (бюро SANAA)

Місце розташування: Канадзава, Японія

Площа: 27 920 м²

Рік: 2004 рік

Спроектований бюро SANAA (2004), музей має ідеальну кругову форму діаметром 113 м, що нівелює поняття головного входу (рис. 2.9.1.). Концепція «музею-парку» базується на прозорості та доступності з будь-якого напрямку.

Рис 2.9.1. Екстер'єр будівлі музею сучасного мистецтва Канадзава [54]

Усередині скляного периметра розташовані білі «коробки» галерей різного масштабу, між якими відвідувачі можуть вільно пересуватися, формуючи власний маршрут. Використання тонких сталевих колон та скляних стін

Рис. 2.9.2. Інтер'єр будівлі музею [55]

створює ефект «зворотної мембрани», що розмиває межі між містом та інтер'єром. Музей отримав «Золотого лева» на Венеційській бієнале за інноваційний підхід до публічного простору. [52] [53]

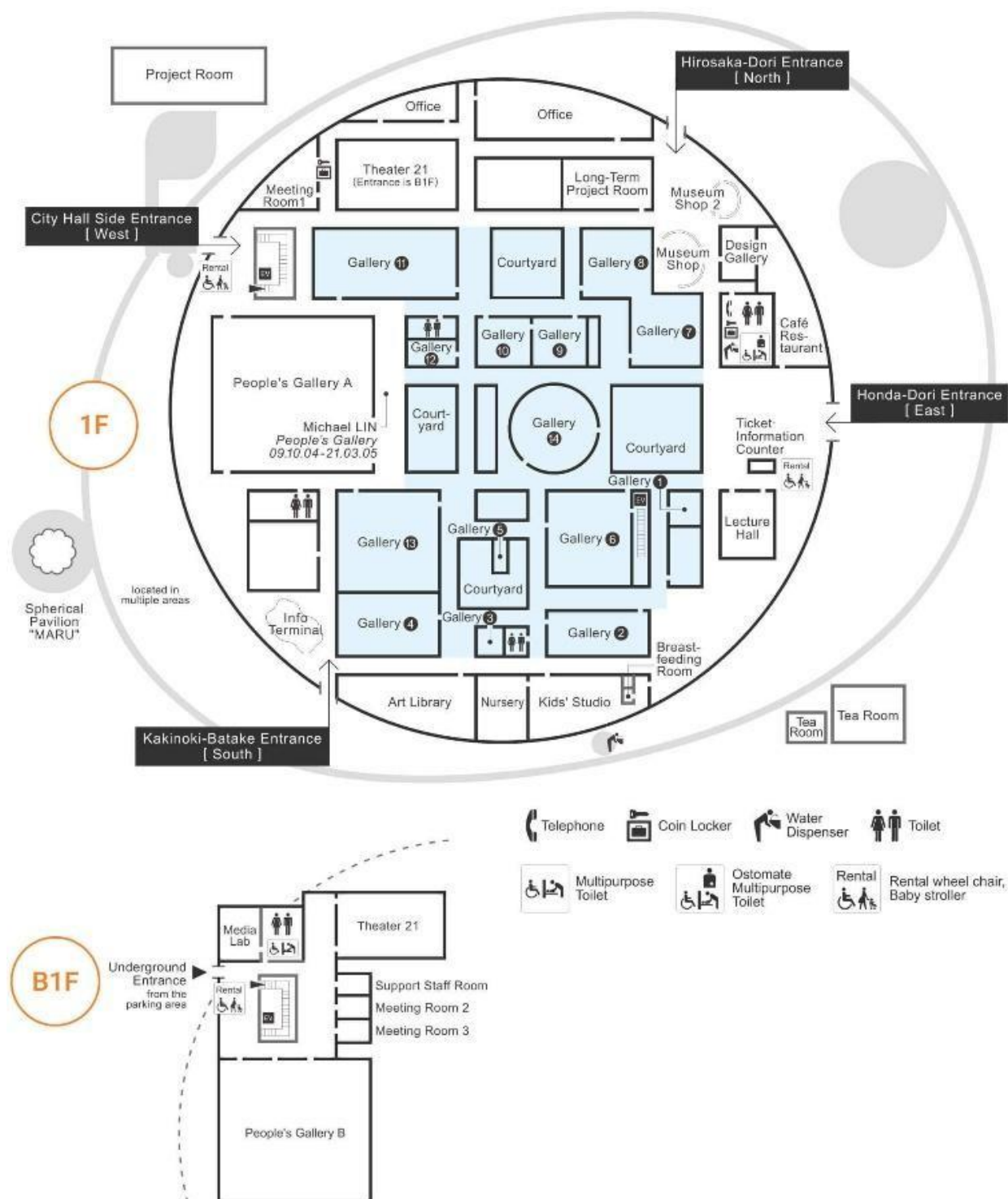

Рис. 2.9.3. Функціональне-зонування будівлі [56]

2.10. Музей сучасного мистецтва (MSU) / Studio za arhitekturu, Загреб, Хорватія

Архітектор: Ігор Франіч (Studio za arhitekturu)

Місце розташування: Загреб, Хорватія

Площа: 14 600 м²

Рік: 2009 рік

Музей сучасного мистецтва в Загребі, спроектований архітектором Ігорем Франічем (Studio za arhitekturu) і відкритий у 2009 році, є найбільшою та найсучаснішою музейною спорудою Хорватії (рис. 2.10.1.). Об'єкт загальною площею 14 600 м² розташований на перетині важливих транспортних магістралей, служучи сполучною ланкою між історичним центром та новими районами міста.

Рис 2.10.1. Екстер'єр будівлі музею сучасного мистецтва Загреб [61]

Архітектурна форма будівлі базується на меандричному силуеті, що відсилає до творчості хорватського художника Юлія Кніфера. Основними матеріалами виступають бетон та скло, створюючи строгий, але динамічний об'єм. Ключовою особливістю фасаду є 90-метровий LED-екран на західній стороні, призначений для трансляції відео-арту, що дозволяє музею активно комуніку-

вати з міським середовищем. Внутрішній простір включає 3 500 м² для постійної експозиції та 1 500 м² для тимчасових виставок. Знаковим елементом інтер'єру є подвійна металева гірка (Test Site) авторства Карстена Хьоллера, яка пропонує відвідувачам ігровий спосіб пересування між поверхами. [57] [58] [59] [60]

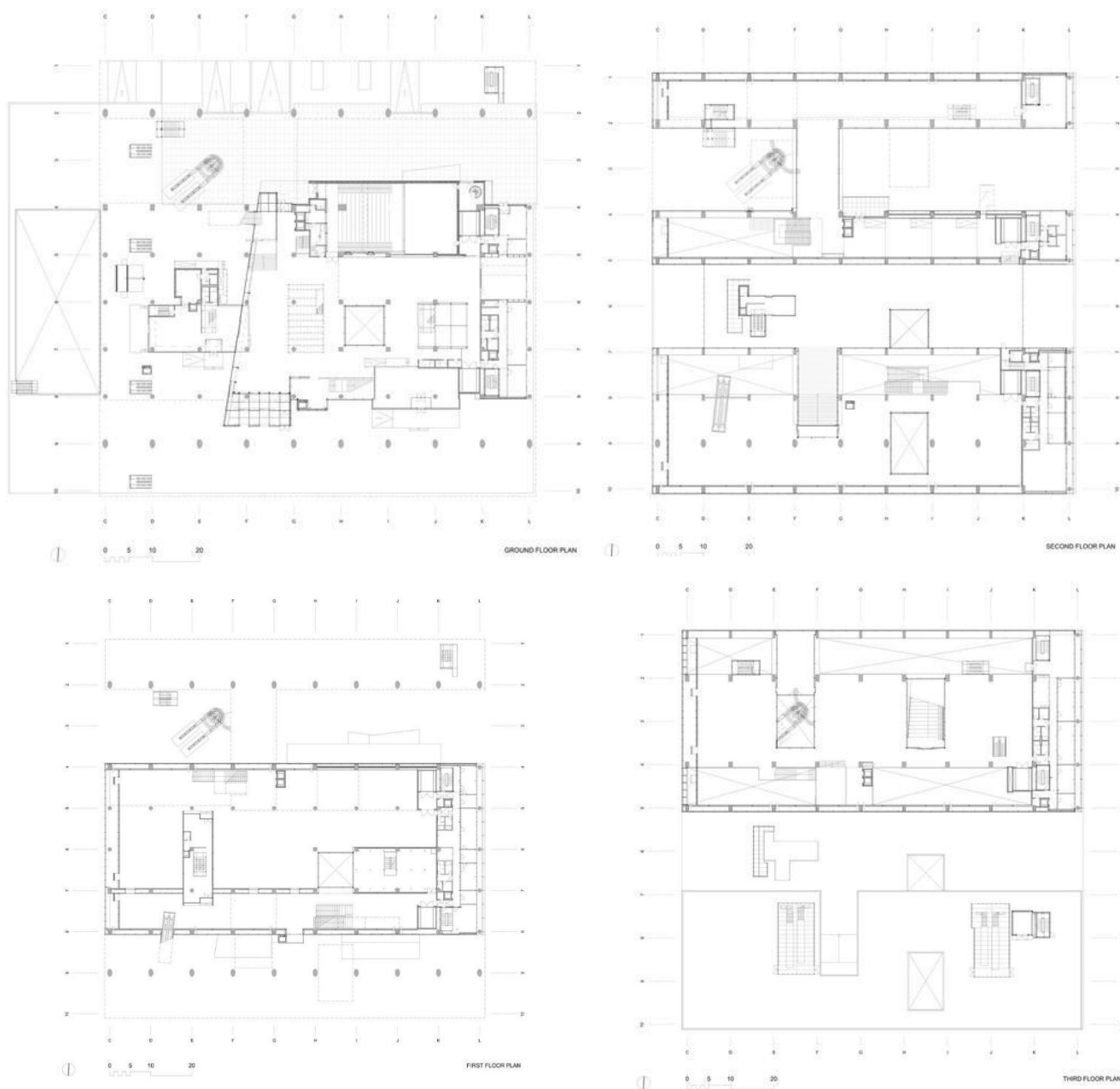

Рис. 2.10.2. Креслення планів поверхів будівлі [62]

2.11. Національний художній музей України (NAMU), Київ

Архітектори: Петро Бойцов, Владислав Городецький

Місце розташування: Київ, вул. Михайла Грушевського, 6

Площа: близько 8 000 м²

Рік: 1899–1904 роки

Будівля на вул. Грушевського (1898–1904) - знаковий зразок неокласицизму, спроектований Петром Бойцовим та доопрацьований Владиславом Городецьким. Музей задумувався як «храм мистецтв», що відображено в його портику доричного ордеру та скульптурному оздобленні (рис. 2.11.1.).

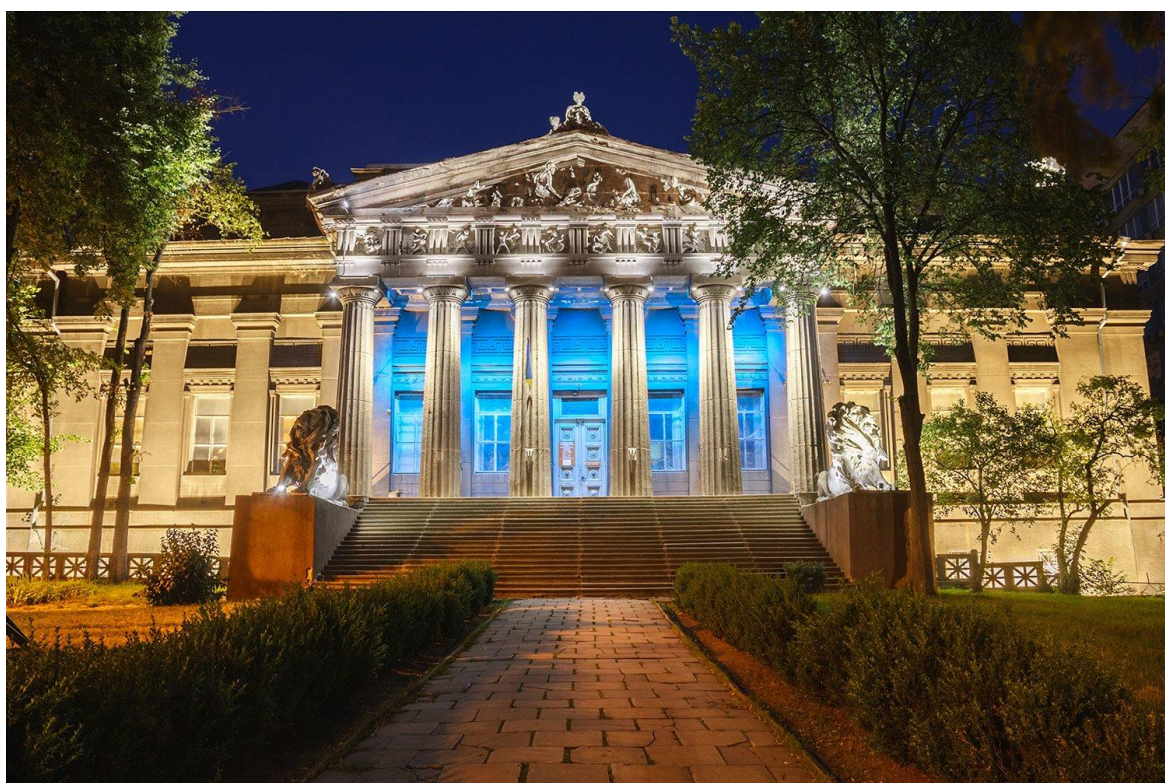

Рис 2.11.1. Екстер'єр будівлі Національного художнього музею України [65]

Архітектура Городецького характеризується вписуванням об'єкта в складний рельєф схилу Старокиївської гори. Візитівкою музею є фігури левів при вході та грифонів на кутах даху. Планування є анфіладно-периметральним, що забезпечує чітку послідовність огляду експозиції. Реконструкції 1968–1972 років додали будівлі необхідних виставкових площ, зберігши її стилістичну цілісність. [63] [64]

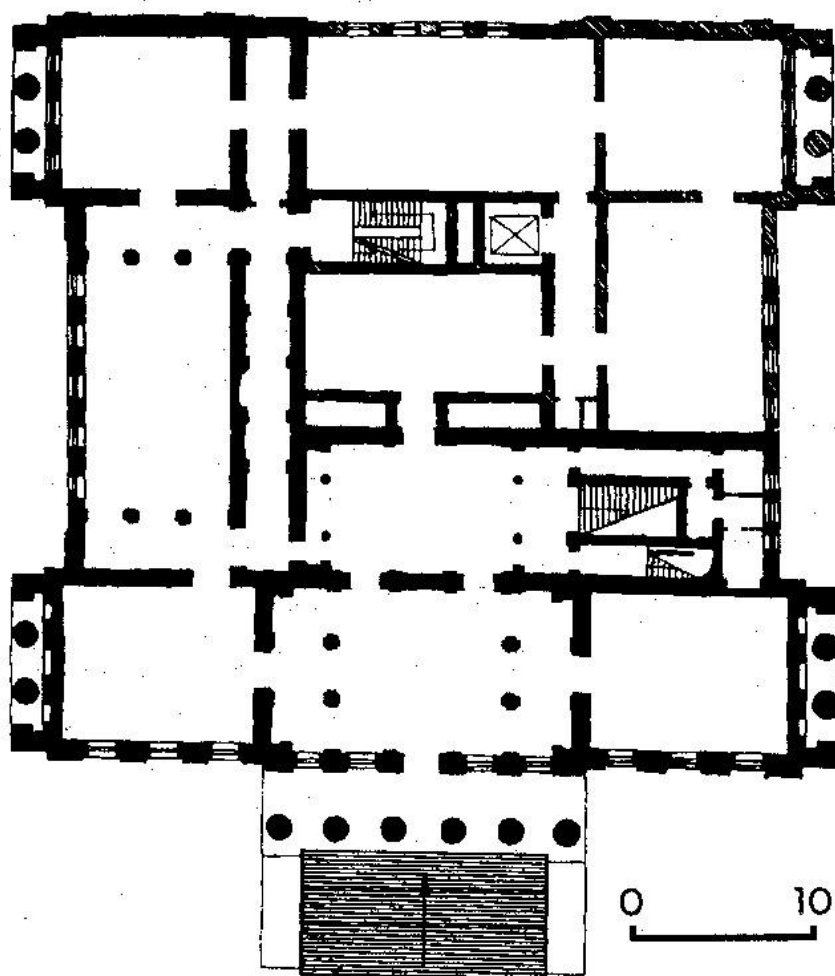

Рис. 2.11.2. Креслення плану поверху будівлі [66]

2.12. Національний музей історії України, Київ

Архітектор: Йосип Каракіс

Місце розташування: Київ, вул. Володимирська, 2

Площа: близько 5 000 м² (виставкова)

Рік: 1937–1939 роки

Будівля на Старокиївській горі, зведена за проєктом Йосипа Каракіса (1937–1939), спочатку призначалася для художньої школи. Виконана в стилі неокласицизму з візантійськими мотивами, вона гармонійно взаємодіє з фундаментом Десятинної церкви (рис. 2.12.1.).

Рис 2.12.1. Екстер'єр будівлі [68]

Абрис будівлі підкреслює рельєф гори, створюючи ефект «розкритості» до священного місця. Членування фасадів та малюнок капітелей колон свідчать про глибоке розуміння архітектором історичного контексту. Внутрішній простір

був адаптований під музейну функцію у повоєнні роки, що вимагало перепланування навчальних класів у виставкові зали. [67]

Рис. 2.12.2. Інтер'єр будівлі музею [69]

2.13. Національний музей у Львові імені Андрея Шептицького

Архітектор: Владислав Рауш

Місце розташування: Львів, проспект Свободи, 20

Площа: близько 2 500 м²

Рік: 1897–1898 роки (адаптація у 1911 р.)

Головна будівля (просп. Свободи, 20) - колишня вілла професора Еміля Дуніковського, зведена у 1897–1898 роках архітектором Владиславом Раушем

Рис 2.13.1. Екстер'єр будівлі [72]

(рис. 2.13.1). Стилiстика iсторизму (необароко) з багатим скульптурним деко-ром Антонiя Попеля робить її однією з найгарніших будiвель Львова.

Митрополит Андрей Шептицький придбав цей палац у 1911 році для розміщення колекції церковного мистецтва. Адаптація житлової вілли під музей вимагала збереження автентичного оздоблення - ліпнини, паркетів та розписів, що створює специфічний контекст для сприйняття сакральних ікон XIV–XVIII століть. [70] [71]

Рис. 2.13.2. Інтер'єр будівлі музею [73]

2.14. Одеський археологічний музей

Архітектор: Фелікс Гонсіоровський

Місце розташування: Одеса, вул. Ланжеронівська, 4

Площа: 1 100 м²

Рік: 1883 рік

Один із найстаріших музеїв (заснований у 1825 році) розташований у будівлі в стилі класицизму (1883), архітектор Фелікс Гонсіоровський. Споруда має суворий неокласичний вигляд із рустованим цоколем та ордерною системою в інтер'єрі (рис. 2.14.1).

Головний зал музею вирізняється урочистим оздобленням, що тематично відповідає античній експозиції. Перед будівлею встановлено копію скульптурної групи «Лаокоон», що підкреслює археологічну спрямованість закладу. Виставкова площа складає близько 1100 м², розподілених на 10 залів. [74] [75]

Рис 2.14.1. Екстер'єр будівлі [76]

Рис. 2.14.2. Інтер'єр будівлі музею [77]

2.15. Одеський національний художній музей

Архітектор: Франческо Боффо

Місце розташування: Одеса, вул. Софіївська, 5а

Площа: близько 2 500 м² (палацова частина)

Рік: 1823–1828 роки

Музей розміщується в палаці Потоцьких-Наришкіних, побудованому Франческо Боффо (1823–1828) у стилі класицизму (рис. 2.15.1.). Палац є класичною дворянською садибою з центральним корпусом та флігелями.

Рис 2.15.1. Екстер'єр будівлі [80]

Унікальною частиною архітектурного ансамблю є підземний грот зі штучною печерою та водоспадом, який колись з'єднувався з катакомбами. Інтер'єри зберегли автентичну ліпнину, мармурові та мозаїчні підлоги. Біла, Червона та Золота зали музею самі по собі є шедеврами архітектури, що задають високий статус експозиції. [78] [79]

Рис. 2.15.2. Інтер'єр будівлі музею [81]

2.16. Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття, Коломия

Архітектори: (будівля Народного дому)

Місце розташування: Коломия, вул. Театральна, 25

Площа: понад 3 000 м²

Рік: 1895–1902 роки

Розташований у колишньому Народному домі (1895–1902), збудованому за ініціативи Йосафата Кобринського. Будівля в стилі неоренесансу є важливою пам'яткою архітектури Галичини (рис. 2.16.1.).

Рис 2.16.1. Екстер'єр будівлі [84]

Збірка музею налічує понад 50 000 експонатів. Архітектура Народного дому з великими залами та високими стелями дозволила організувати репрезентативну експозицію традиційного гуцульського мистецтва. Будівля частково доступна

для маломобільних груп населення за допомогою переносних пандусів. [82] [83]

Рис. 2.16.2. Інтер'єр будівлі музею [85]

2.17. Харківський історичний музей імені М. Ф. Сумцова

Архітектори: Б. Корнієнко (будівля ломбарду), сучасна скляна прибудова

Місце розташування: Харків, вул. Університетська, 5

Площа: близько 20 000 м² (загальна)

Рік: 1908–1912 роки (прибудова 2012 р.)

Музей займає будівлю колишнього ломбарду (1908–1912), архітектор Б. Корнієнко. Фасад у псевдодавньоруському стилі з червоної цегли був реконструйований у 2000-х роках (рис. 2.17.1.).

Рис 2.17.1. Екстер'єр будівлі [88]

Знаковим елементом сучасності стала скляна прибудова (2012) зі сторони площі Конституції. Цей «скляний куб» став візитівкою Харкова, поєднавши історичну кладку з прозорими конструкціями High-tech. Прибудова виконує функцію нового вхідного вузла та виставкового атриуму. [86] [87]

Рис. 2.17.2. Інтер'єр будівлі музею [89]

2.18. Музей писанкового розпису («Писанка»), Коломия

Концепція: Я. Ткачук, В. Андрушко, М. Ясінський

Місце розташування: Коломия, проспект Чорновола, 43б

Площа: близько 600 м² (центральний вітраж)

Рік: 2000 рік

Унікальна споруда (2000), центральна частина якої має форму гігантської писанки заввишки понад 13 м (рис. 2.18.1.). Будівництво тривало рекордні 90 днів.

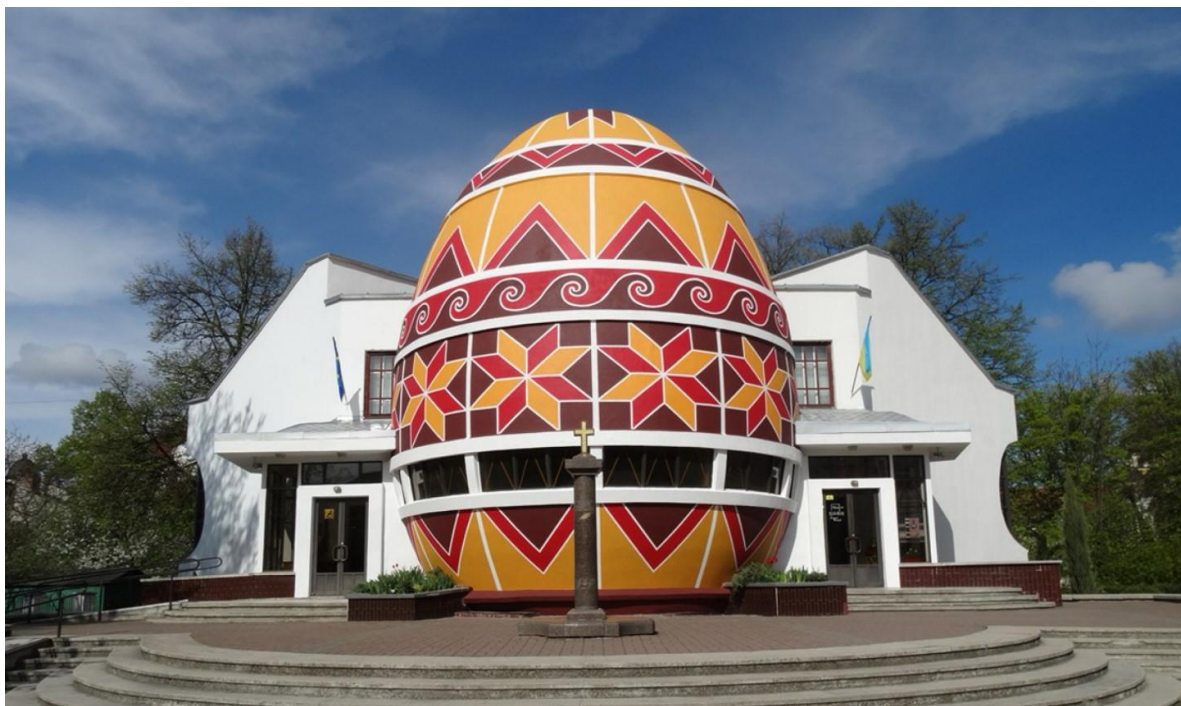

Рис 2.18.1. Екстер'єр будівлі [92]

Архітектурна концепція поєднує символізм форми яйця із залізобетонною конструкцією, розписаною зовні традиційним орнаментом. Внутрішній простір дворівневий, де експонуються тисячі писанок з усього світу. Це єдиний у світі музей, що повністю присвячений розпису яєць, ставши архітектурним символом Прикарпаття. [90] [91]

Рис 2.18.2 Концептуальна схема території [93]

Рис 2.18.3 Функціональний поділ території [93]

Рис. 2.18.4. Вело-пішохідні зв'язки території [93]

2.19. Запорізький обласний краєзнавчий музей

Архітектор: Яків Делант

Місце розташування: Запоріжжя, вул. Троїцька, 29

Площа: близько 3 000 м²

Рік: 1913–1915 роки

Музей розташований у будівлі Земської управи (1913-1915), архітектор Яків Делант. Помпезна споруда в стилі неоренесансу має Г-подібний периметр та високий кам'яний цоколь (рис. 2.19.1.).

Рис 2.19.1. Екстер'єр будівлі [96]

Архітектура будівлі збереглася майже в первісному вигляді, за винятком двоголового орла на фасаді. Виставкові зали на трьох поверхах організовані за тематичним принципом: від природи краю до історії козацтва та будівництва Дніпрогесу. Це приклад вдалого пристосування адміністративної будівлі під музейну установу. [94] [95]

Рис. 2.19.2. Інтер'єр будівлі музею [97]

2.20. Національний музей декоративного мистецтва України, Київ

Архітектори: (Митрополичі покої, Благовіщенська церква)

Місце розташування: Київ, вул. Лаврська, 9, корп. 29

Площа: 1 500 м² (експозиційна) **Рік:** XVIII - поч. XX ст.

Музей розташований на території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника у приміщеннях колишніх митрополичих покоїв та Благовіщенської церкви, що є пам'ятками архітектури XVIII - початку XX століть. Вишукана архітектура споруди з багатим ліпним декором створює унікальне тло для експозиції (рис. 2.20.1.).

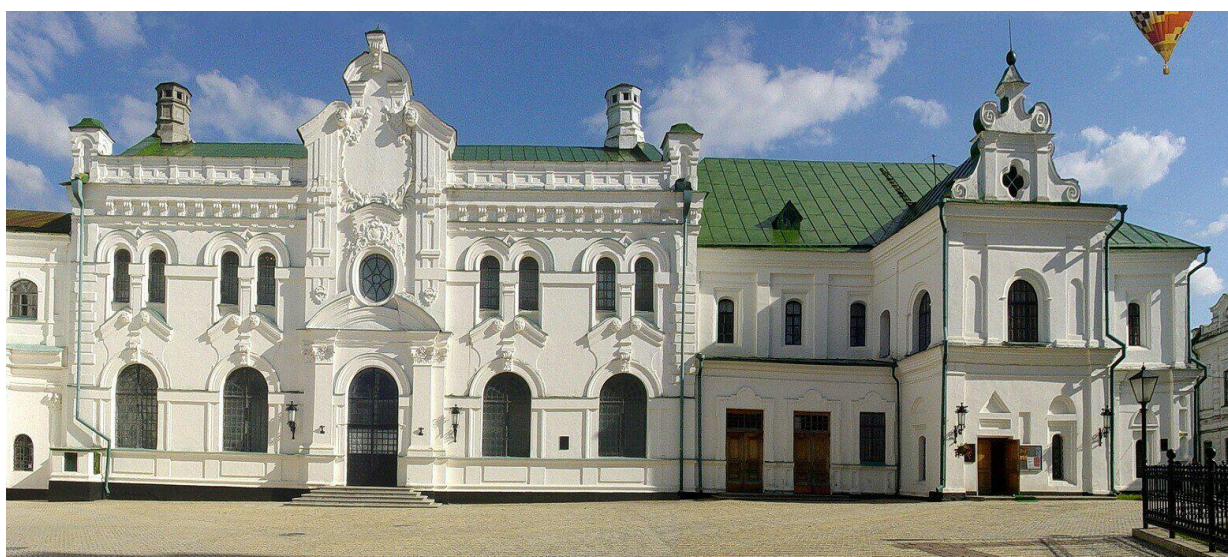

Рис 2.20.1. Екстер'єр будівлі [99]

Експозиція площею 1500 м² презентує всі види традиційного народного мистецтва України: килимарство, ткацтво, вишивку, кераміку, різьблення по дереву та декоративний розпис. Колекція налічує понад 78 000 експонатів, серед яких виділяється найбільша в Україні збірка творів Марії Примаченко (понад 600 робіт), що стала частиною світового художнього канону. Планувальне рішення музею використовує анфіладну структуру покоев, адаптовану під сучасні вимоги до освітлення та інклюзивності, зберігаючи при цьому автентичну атмосферу пам'ятки. [98]

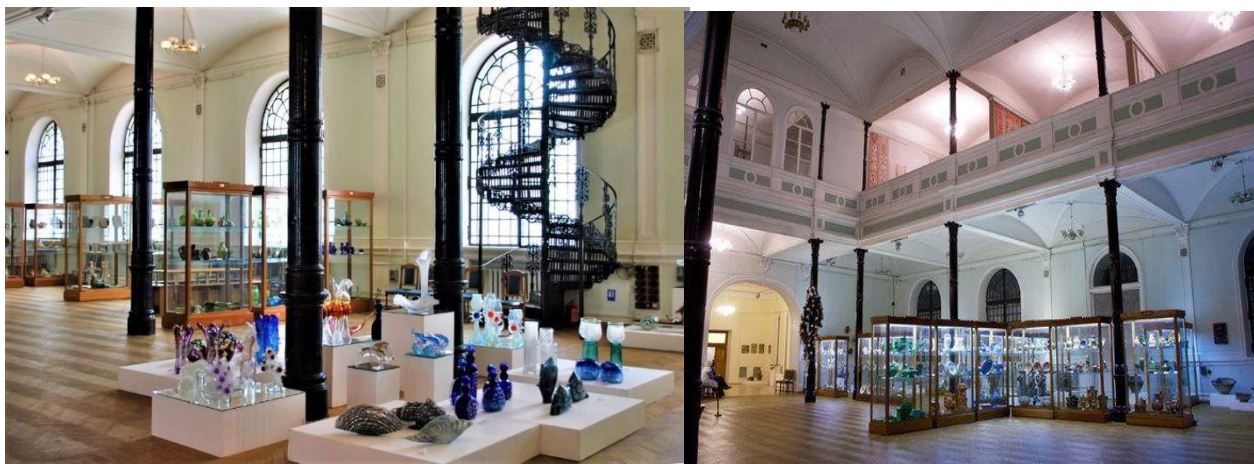

Рис. 2.20.2. Інтер'єр будівлі музею [100]

3. МІСТОБУДІВНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ

3.1. Історична довідка щодо території забудови

Історична топоніміка Нижньої Телички відсилає до заплавних правобережних земель Дніпра, розташованих на південь від Видубицького монастиря. Через специфіку рельєфу та постійну загрозу весняних паводків ця територія тривалий час залишалася незабудованою і використовувалася переважно як пасовиська. Активне містобудівне освоєння локації розпочалося лише наприкінці XIX сторіччя, чому сприяло прокладання стратегічних залізничних колій та зведення Дарницького мосту. Наявність зручного водного сполучення та залізничного вузла перетворила цю низовину на привабливий майданчик для індустріальних потужностей, що швидко інтегрувалися в економічну структуру Києва.

У радянський період промисловий вектор розвитку Нижньої Телички став домінуючим і безкомпромісним. Територія була остаточно вилучена із загальноміського громадського простору та перетворена на капітальну промзону з концентрацією будівельних комбінатів, складських баз, деревообробних підприємств та об'єктів важкої інженерної інфраструктури. Формування цього району відбувалося хаотично та утилітарно, без урахування екологічних факторів чи ландшафтної цінності прибережної лінії. Створення закритих виробничих периметрів призвело до того, що Нижня Теличка на десятиліття перетворилася на ізолюваний анклав, повністю відрізаний від житлової тканини та культурного життя столиці.

Постіндустріальна епоха кінця XX та початку XXI століття принесла занепад більшості підприємств району, через що значна частина ділянок перетворилася на депресивні пустирі із занедбаними цехами. Проте сучасні містобудівні стратегії розвитку Києва розглядають Нижню Теличку як унікальний просторовий резерв. Завдяки близькості до історичного центру, безпосередньому виходу до Дніпра та високому транспортному потенціалу, ця територія є ідеальним полі-

гоном для масштабної реновації. Актуальні концепції передбачають повну трансформацію колишнього промислового вузла у прогресивний поліфункціональний район, де культурні інституції, ділові центри та упорядковані набережні утворюють нове гармонійне середовище.

3.2. Містобудівна ситуація

Ділянка, виділена під проєктування Музею сучасного мистецтва, розташована в адміністративних межах Голосіївського району міста Києва, безпосередньо в межах правобережної промислової зони Нижня Теличка. Географічне положення об'єкта визначає його високу візуальну та композиційну роль у структурі міста, оскільки він закладає основу для формування нового фасаду правобережної лінії Дніпра. Сучасна містобудівна ситуація довкола ділянки характеризується динамічним перехідним станом, де застарілі комунально-складські об'єкти поступово витісняються новими офісними, житловими та торгово-розважальними комплексами. Будівля музею в такому контексті виступає головним культурно-мистецьким драйвером та композиційним ядром, що об'єднує розрізнені елементи навколишнього середовища в цілісний міський ансамбль.

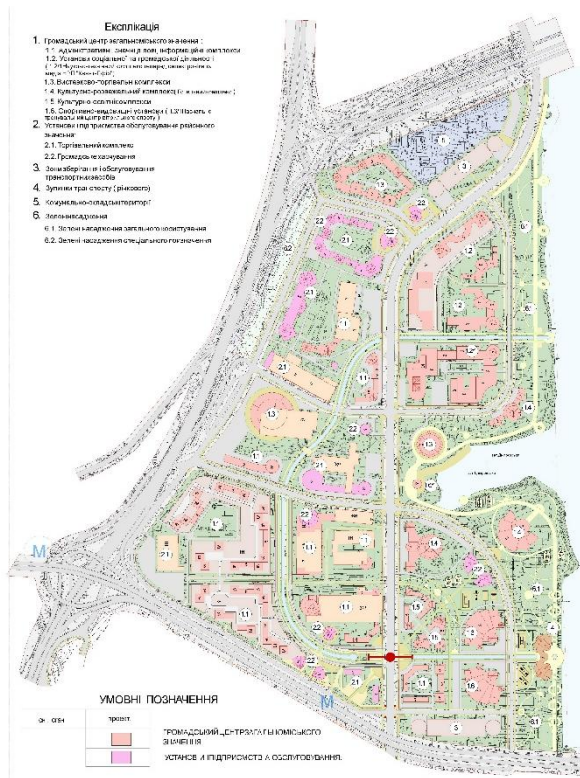

Рис. 3.2.1 Територія для забудови

Транспортно-логістичний каркас території має надзвичайно високі показники доступності завдяки безпосередньому сусідству з капітальними артеріями загальноміського значення - Наддніпрянським шосе та Південним мостовим переходом. Це забезпечує прямі й швидкі зв'язки як із центральним ядром Києва, так і з лівобережними районами. Наявність потужного транспортно-пересадочного вузла «Видубичі», що

об'єднує однойменну станцію метрополітену, залізничну платформу та автостанцію, гарантує безперешкодний доступ до майбутнього музею для великих потоків відвідувачів та туристів. Додатковою містобудівною перевагою є перспектива розконсервації станції метро «Теличка», вихід з якої може бути інтегрований безпосередньо у вхідну зону музейного комплексу.

Морфологічні особливості самої ділянки відзначаються складною геометрією, яка була сформована під впливом ліній залізниці, автомобільних естакад та природного вигину берега. При цьому топографічний рельєф території є відносно рівнинним із незначним ухилом у бік акваторії, що суттєво полегшує планувальну організацію великої громадської будівлі та розгортання навколо неї відкритого арт-парку. Проєктні рішення передбачають повну санацію території від тимчасових та руйнівних споруд, рекультивацію ґрунтів та створення чіткої мережі внутрішніх пішохідних алегорій, бульварів і веломаршрутів, повністю ізольованих від транзитного руху автомобілів.

Природно-кліматичні та ландшафтні умови ділянки диктуються її виходом до набережної та прилеглих заток Дніпра. Водне дзеркало створює унікальний мікроклімат, відкриває широкі панорамні перспективи та підвищує загальний емоційний потенціал архітектурного простору музею. Разом із тим, близькість до річкової акваторії накладає на містобудівне рішення певні обмеження, які вимагають передбачити комплекс заходів з інженерного захисту території, зокрема якісне набережне берегоукріплення та влаштування дренажних систем через високий рівень ґрунтових вод. Також у структурі генплану враховується необхідність створення щільних зелених буферів уздовж швидкісних магістралей для ефективного захисту рекреаційних зон музею від надмірного техногенного шуму та загазованості.

3.3. Опис генерального плану

Планувальна організація земельної ділянки Музею сучасного мистецтва розроблена з урахуванням містобудівних особливостей Нижньої Телички, транспортної схеми району та сучасних вимог щодо проектування знакових громадських об'єктів [1, 2]. Композиційним ядром та просторовою домінантою всього майданчика виступає витягнута по горизонталі будівля музею із заокругленою торцевою частиною. Головний вхід до музейного комплексу орієнтований на розлогу передвхідну площу, яка слугує основним розподільчим простором для потоків відвідувачів [2].

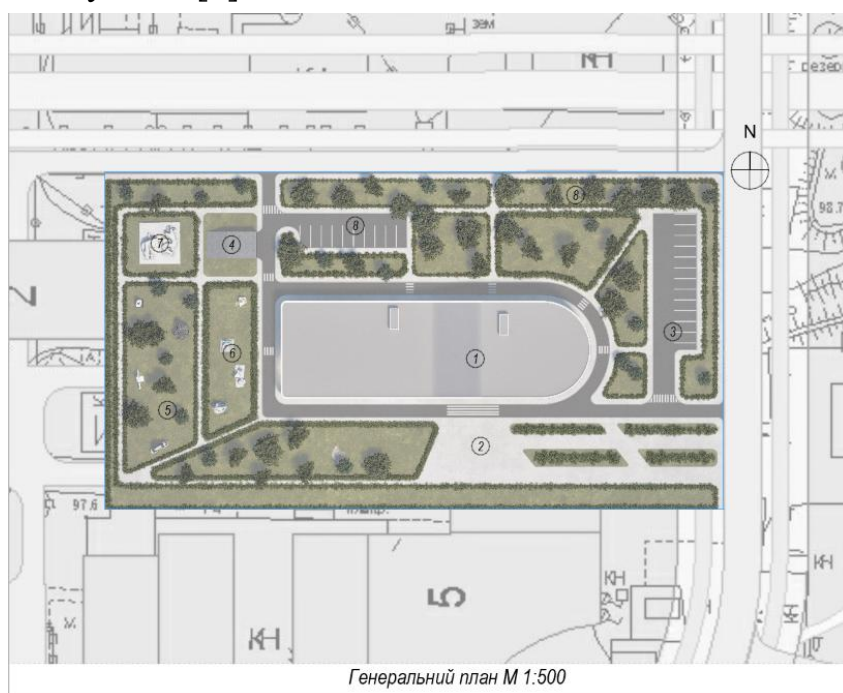

Рис 3.3.1. Генеральний план

Проектом передбачено комплексний благоустрій та озеленення території [1]. Він включає розвинену мережу внутрішніх проїздів для спецтехніки, відкриті паркувальні зони, розраховані за нормативами місткості [1, 5], ландшафтні геопластичні групи та систему рекреаційних зон, які гармонійно інтегрують споруду в природне та постіндустріальне оточення. Побудова генерального плану повністю підпорядкована ідеї створення відкритого безбар'єрного простору, де архітектура взаємодіє з ландшафтом, а зовнішнє середовище стає безпосереднім функціональним продовженням музейної експозиції [1, 3, 9].

3.3.1. Функціональне зонування території

Просторове та функціональне структурування території виконано з метою забезпечення максимального комфорту відвідувачів, дотримання екологічної безпеки та чіткого розмежування різних технологічних процесів життєдіяльності комплексу [1, 2]. Уся проєктована ділянка розділена на кілька взаємопов'язаних функціональних зон:

- **Парадна вхідна зона:** Сформована безпосередньо перед головним порталом будівлі музею і являє собою відкритий урбанізований простір, призначений для збору, короткочасного очікування та первинної орієнтації екскурсійних груп, індивідуальних відвідувачів та маломобільних груп населення [2, 3].
- **Експозиційно-паркова зона (рекреаційна):** Займає значну частину території та представлена розгалуженим скульптурним парком, який розділений на три взаємопов'язані секторальні зони [1]. Західна та південно-західна частини ділянки відведені під ландшафтні зони скульптурного парку, де серед зелених насаджень інтегровані геопластичні майданчики для демонстрації статичних арт-об'єктів, великих просторових інсталяцій та зразків сучасного пластичного мистецтва [1, 9]. Окремий північно-західний сектор скульптурного парку облаштований спеціалізованим відкритим павільйоном або акцентованим майданчиком під велику просторову композицію, що дозволяє проводити виставки та перформанси типу *open-air* у будь-яку пору року [9].
- **Транспортно-утилітарна зона та зона обслуговування:** Зосереджені у північній та східній частинах генерального плану [1]. Сюди відносяться відкритий паркінг для автомобілів відвідувачів у східному крилі, додаткові паркувальні місця вздовж північної межі (із обов'язковим виділенням 10% місць та розширених габаритів для транспорту осіб з інвалідністю)

[3, 5], а також капітальний критий в'їзд на підземний паркінг, що забезпечує швидке приховування транспорту під землю і звільняє наземний простір для пішоходів.

- **Зона безпеки та цивільного захисту:** Інтегрована у загальну структуру благоустрою та репрезентована окремими, розосередженими у північній зеленій зоні евакуаційними виходами з підземного укриття (сходових кліток типу СК1), що гарантує швидку та безпечну евакуацію людей у разі виникнення надзвичайних ситуацій без перетину з основними транспортними шляхами [4, 6].

3.3.2. Рух пішоходів і транспорту

Організація комунікаційних зв'язків на майданчику базується на жорсткому розділенні траєкторій руху відвідувачів та автотранспорту, що є базовою умовою безпеки та психологічного комфорту згідно з вимогами містобудівного проектування [1]. Вся внутрішня територія безпосередньо навколо будівлі музею, включаючи зони скульптурного парку та вхідну площу, задекларована як пріоритетно пішохідний простір [1]. Пішохідні маршрути прокладені крізь сектори скульптурного парку, дозволяючи відвідувачам взаємодіяти з мистецтвом ще до моменту потрапляння всередину будівлі [9]. Параметри покриття, ширина пішохідних зон та поздовжні/поперечні ухили всіх пішохідних шляхів розраховані на безперешкодне пересування маломобільних груп населення (МГН) [3].

Транспортний каркас генплану вирішений за периферійним принципом [1]. Кільцева автомобільна дорога огинає будівлю музею по контуру, забезпечуючи нормативний круговий об'їзд завширшки не менше 5,0 м для пожежної техніки та автомобілів спеціальних служб [1, 6]. Для відвідувачів, що прибувають на власному транспорті, передбачено відкритий паркінг у східній частині ділянки, а також додаткова стоянка на півночі [5].

Основний потік приватного транспорту перенаправляється до підземного паркінгу-укриття через рампу, в'їзд до якої облаштований у північно-західному секторі [4, 5]. Завдяки такому планувальному рішенню повністю виключається транзитний рух автомобілів через рекреаційні зони та передвхідну площу. Безпека людей на неминучих перетинах із транспортними проїздами забезпечується чітким тактильним і візуальним маркуванням, штучним обмеженням швидкості та облаштуванням островців безпеки [1, 3].

3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану

Таблиця 3.3.3.1. - Техніко-економічні показники генерального плану

№ з/п	Найменування показника	Одиниці виміру	Значення показника
1	Загальна площа ділянки у межах проектування	га	15,63
2	Площа забудови (включаючи будівлю музею та в'їзд у паркінг)	м ²	1 486,866
3	Площа асфальтобетонного та плиткового покриття (проїзди, паркінги, тротуари, площі)	м ²	5 064, 519
4	Площа озеленення (газони, масиви дерев, кущі, скульптурний парк)	м ²	9 084,848
5	Щільність забудови ділянки	%	9,51
6	Коефіцієнт озеленення	%	58,1

4. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ

Об'ємно-просторова композиція та функціональне зонування Музею сучасного мистецтва базуються на принципах раціоналізму, відкритості та просторової

трансформації, що повністю відповідає специфіці експонування сучасних арт-об'єктів та чинним нормативним вимогам до громадських будівель [2] і культурно-видовищних закладів [9]. Проектована споруда має три надземні та один підземний поверх, об'єднані в єдину структуру за допомогою розвиненого вертикального зв'язку, де головну композиційну та комунікаційну роль відіграє центральний атриум із системою сходів і ліфтових шахт [2, 9]. Внутрішнє планування чітко диференційоване з урахуванням потоків відвідувачів та персоналу на зони відкритого громадського доступу, експозиційні простори, адміністративно-науковий сектор та зони закритого технологічного обслуговування й зберігання фондів [9]. Архітектурно-планувальна концепція спирається на ідею поступового занурення відвідувача у мистецьке середовище - від відкритих вхідних просторів першого рівня до спеціалізованих медійних, лекційних залів та зон відпочинку верхніх поверхів [9].

Планувальна організація першого поверху орієнтована на активну взаємодію з міським середовищем [1] та первинний розподіл відвідувачів. Головний вхід до будівлі запроектований із урахуванням вимог безбар'єрності й доступності для маломобільних груп населення (МГН) [3]. Через систему енергоефективних тамбурів потік відвідувачів потрапляє до просторого, розвиненого за висотою холу-атріуму, який є головним комунікаційним вузлом будівлі [2]. Безпосередньо у просторі холу інтегровані касова зона, місткий гардероб для екскурсантів та музейна крамниця [9]. Експозиційна частина першого поверху представлена залом графіки та камерних виставок, яка межує із залом тимчасових експозицій та великою центральною експозиційною залом, що займає основне ядро поверху [9]. Спеціалізований блок першого поверху повністю ізольований від відвідувачів і відведений під закриті музейно-технологічні процеси. Він включає дериваційну зону прийому та розвантаження експонатів, пов'язану через систему коридорів із загальним фондосховищем (депозитарієм), а також окремі ізольовані зони зберігання живопису, графіки й дрібної пластики із за-

безпеченням нормативного мікроклімату [7, 9]. Санітарно-гігієнічне обслуговування поверху забезпечується блоками санвузлів, у тому числі спеціалізованими універсальними кабінами для осіб з інвалідністю [3], а також господарськими й технічними коморами [2].

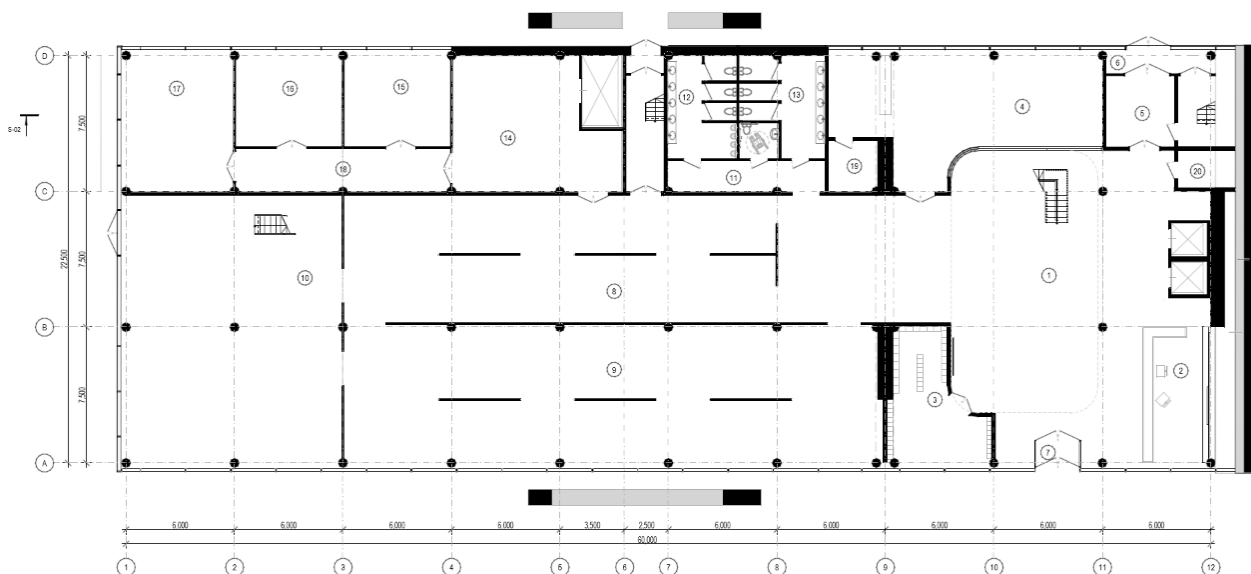

Рис 4.1. План 1-го поверху

Простір другого поверху продовжує експозиційну та соціокультурну лінію музею, відкриваючись у зону атріуму через друге світло [2, 9]. Тут облаштована розлога зона релаксації та очікування, яка слугує комунікаційним буфером між різними виставковими залами. На цьому рівні розгорнуто масштабні виставкові площі, серед яких зала живопису та скульптури, галерея концептуального мистецтва та просторових об'єктів, а також масштабна галерея сучасних проектів, розрахована на демонстрацію великогабаритних та нестандартних виставкових рішень, параметри яких відповідають вимогам пожежної безпеки щодо шляхів евакуації [6, 9]. Для вертикального транспортування експонатів на цьому поверсі передбачена окрема вантажна зона з ліфтом належної вантажопідйомності [2, 9]. Окремим планувальним крилом на другому поверсі виділено адміністративний сектор музею [2]. Він включає кабінет директора, кабінет головного куратора, приміщення наукового відділу та кабінет обліку й реєстрації фондів [9]. Для зручності роботи адміністрації запроектована кімната відпочинку та

прийому їжі персоналу, а також окремий санвузол для співробітників, які пов'язані внутрішньою коридорною системою [2].

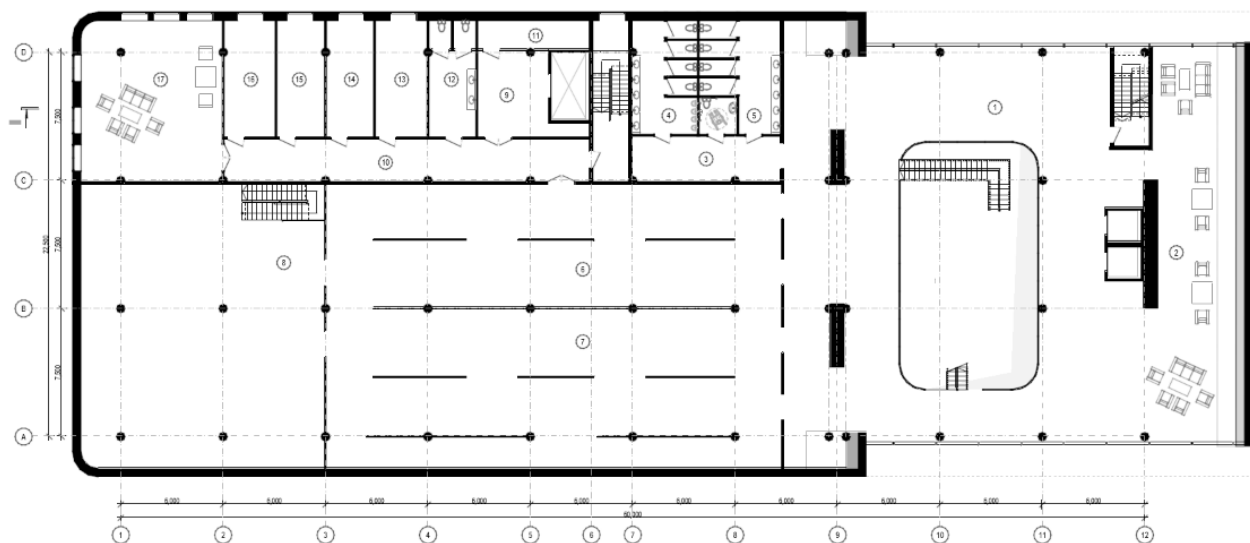

Рис 4.2. План 2-го поверху

Третій поверх будівлі вирішений як багатофункціональний освітньо-дозвілєвий та медійний центр, що також візуально взаємодіє з нижніми рівнями через простір другого світла холу [9]. Головним акцентом цього поверху є зона медіапростору та відеоінсталяцій, яка відповідає сучасним тенденціям розвитку цифрового мистецтва та вимогам до залів універсального призначення [2, 9]. Науково-просвітницька функція комплексу реалізується через містку залу для конференцій та лекторій [2]. Розважально-відпочинкова зона представлена сучасним кафе на базі підприємства харчування (закладу ресторанного господарства) [10] з повноцінним технологічним блоком, що включає кухню, гарячі/холодні цехи, господарську, інвентарну та технічну комори згідно з санітарно-гігієнічними нормами [2, 10]. Побутове обслуговування цього рівня забезпечується службовим приміщенням та окремим санвузлом для персоналу [2], що дозволяє автономно функціонувати закладу громадського харчування та конференц-залі навіть після закриття основних експозиційних залів музею за рахунок

відокремлення евакуаційних шляхів [6, 9].

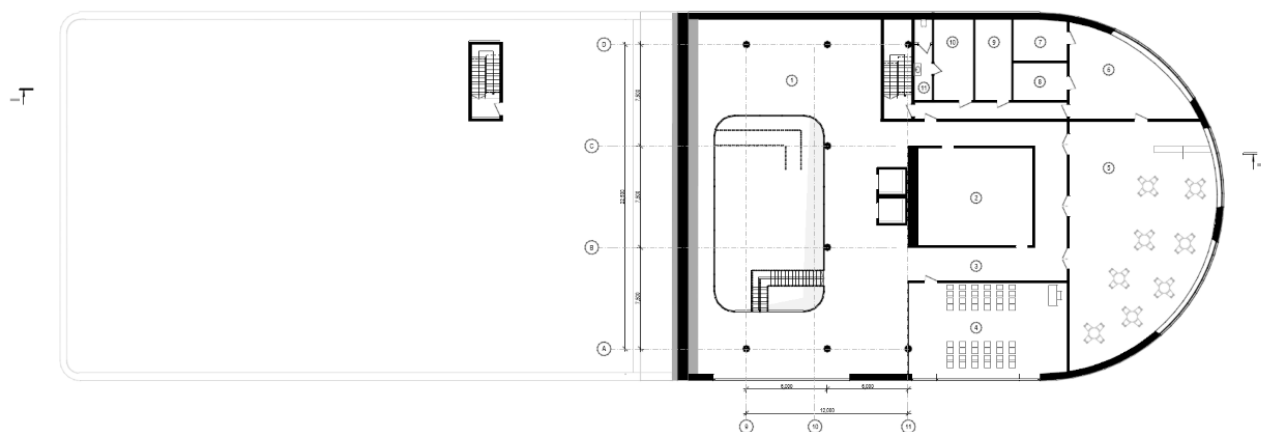

Рис 4.2. План 3-го поверху

Підземний простір споруди виконує подвійну функцію (подвійного призначення), поєднуючи утилітарно-транспортні завдання із вимогами безпеки цивільного захисту та діючи як паркінг-укриття [4, 5]. Основним елементом підземного поверху є автостоянка (паркінг), розрахована на 28 машиномісць, планувальні параметри, рампи, проїзди та висота якої запроектовані відповідно до нормативів для споруд транспорту [5]. Інженерно-конструктивні та планувальні рішення підземного рівня дозволяють у разі виникнення надзвичайних ситуацій або оголошення тривоги використовувати його як захисну споруду цивільного захисту (укриття) для відвідувачів та персоналу [4]. Для цього підземний рівень оснащено герметичними дверима, тамбур-шлюзами, блоком санітарних вузлів для укриття та автономними інженерними системами життєзабезпечення [4]. Конструктивні рішення також включають окрему підземну зону розвантаження та логістики, яка зв'язана вантажними підйомниками з верхніми технологічними зонами музею [9], технічну комору для обслуговування інженерних мереж будівлі [2]. Організація евакуаційних виходів та сходових кліток типу СК1 з підземного поверху виконана безпосередньо назовні [6], відповідно до чинних будівельних норм безпеки [4, 6], забезпечуючи швидке й безпечне

розсередження людей на поверхню у відкриті зелені зони прилеглої ділянки [1].

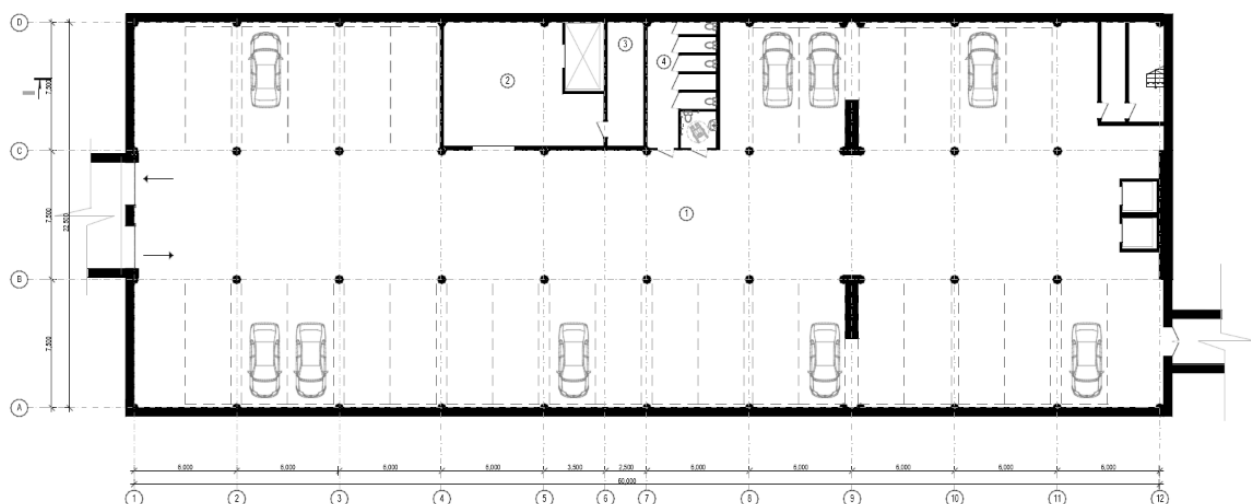

Рис 4.2. План підземного поверху

5. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

1. Загальна характеристика та функціональне призначення атриуму

Центральний хол-атріум Музею сучасного мистецтва проєктований як головний комунікаційний вузол та багатофункціональний просторовий хаб усього комплексу. У сучасній практиці проєктування музейних інституцій хол перес-тає виконувати суто утилітарну функцію тамбура чи передпокою, перетворюю-чись на активне соціокультурне середовище, що інтегрує в собі інформаційні, рекреаційні, комерційні та транзитні процеси. Об'ємно-планувальна структура холу базується на створенні масштабного трисвітнього простору (атріуму), який пронизує будівлю на висоту всіх трьох надземних поверхів, що наочно продемонстровано на візуалізації (Рис 5.1.) . Така просторова організація забез-печує чітке зонування та ефективний розподіл потоків відвідувачів, спрямову-ючи їх від вхідної групи до експозиційних залів, касових зон, адміністратив-ного блоку чи зон відпочинку. Завдяки значним габаритам та об'єму, хол є уні-версальною платформою для проведення масштабних мистецьких перформан-сів, презентацій та масштабних просторових інсталяцій, що функціонально роз-ширює потенціал будівлі.

2. Концептуальне та стилістичне рішення інтер'єру

В основу художньо-образної концепції інтер'єру атриуму покладено архітектурний стиль мінімалізм із елементами футуризму. Головна ідея дизайну полягає у створенні так званого «простору як чистого полотна» (чи концепції білого куба), де інтер'єрне середовище не конкурує з об'єктами мистецтва, а виступає монументальним, лаконічним і благородним тлом для них. Лаконічні геометричні форми, відсутність зайвого декору та чистота ліній налаштовують відвідувача на зосереджене сприйняття сучасного мистецтва. Водночас динамічні радіусні вигини міжповерхових перекриттів та галерей верхніх рівнів додають простору футуристичного звучання, підкреслюючи інноваційний та прогресивний статус музейного комплексу. Складне просторове переплетення конструкцій, відкритість поглядів та ефект перетікання внутрішнього простору в зовнішній формують унікальне емоційне середовище, що готує глядача до знайомства з концептуальними експозиціями музею.

3. Планувальне зонування та ергономіка простору

Попри відкритий характер архітектурного об'єму за принципом open space, внутрішній простір холу чітко диференційований на функціонально-ергономічні зони, які забезпечують безперешкодне пересування людей. Безпосередньо біля вхідної групи розташована зона зустрічі та первинної реєстрації, де домінує довга стійка реєстрації та касова зона, обладнана сучасними мультимедійними екранами навігації. Поруч із нею інтегровано місткий закритий гардероб для відвідувачів. Ліворуч від входу, за прозорим скляним екраном, розгорнута зона музейної крамниці та інформаційного центру, яка активно залучає транзитні потоки людей. Центральна частина першого поверху залишається повністю вільною і виконує функцію головного розподільчого майданчика та зони проведення перформансів. Вертикальні комунікаційні зони представлені ліфтовим холлом із двома швидкісними панорамними ліфтами та легкою консольною схо-

довою конструкцією, яка веде на галереї другого та третього поверхів. На верхніх рівнях, що виходять в атріум через друге світло, облаштовані зони релаксації, очікування та оглядові галереї, звідки відкриваються панорамні види на весь інтер'єр.

4. Колірне рішення та світлодизайн

Колористична концепція атріуму побудована на нюансній монохромній палітрі, що відповідає загальній філософії мінімалізму. Перевага віддана нейтральним світло-сірим, архітектурним білим та ніжно-кремовим відтінкам стін, колон та перекриттів, які ідеально відбивають світло і візуально розширюють межі приміщення. Графічними акцентами в інтер'єрі виступають темні металеві профілі, контрастне темне облицювання ліфтового блоку та глибока текстура чорного мармуру стійки рецепції.

Освітлення є ключовим інструментом формування атмосфери в інтер'єрі музею. Проектом передбачено поєднання потужного природного світла, що потрапляє через панорамне фасадне скління, та складної системи штучного освітлення. Основне функціональне світло забезпечується за рахунок лаконічних вбудованих лінійних світлодіодних профілів, які повторюють плавні радіусні контури перекриттів. Для освітлення потенційних експозиційних площ у холі інтегровані сучасні магнітні трекові системи зі спотовими світильниками, положення та напрямок променя яких можна гнучко змінювати під конкретну виставку. Головною художньою домінантою світлодизайну та всього простору є унікальна каскадна люстра-інсталяція індивідуального проектування, підвішена по центру атріуму на тонких тросах. Її переплетені неонові кільця створюють футуристичний образ і виступають самостійним арт-об'єктом, що візуально зшиває об'єми трьох поверхів по вертикалі.

5. Оздоблювальні матеріали та конструктивні елементи

З огляду на статус об'єкта як громадського простору з високою інтенсивністю руху, всі оздоблювальні матеріали підбиралися за критеріями довговічності, екологічності, високої зносостійкості та пожежної безпеки. Для підлогового покриття першого поверху обрано великоформатний керамограніт світло-сірого кольору з матовою протиковзкою поверхнею (антисліп), стійкою до стирання. Облицювання масивних колон та капітальних стін виконано інноваційними панелями з архітектурного бетону та великоформатних плит, що імітують текстуру шліфованого натурального каменю. Стеля холу має комбіновану структуру, що складається з гладких гіпсокартонних елементів та акустичних натяжних систем, які поглинають зайвий шум і запобігають появі луни у трисвітньому просторі. Огородження балконів та внутрішніх галерей виконані з надміцного загартованого скла (триплексу), закріпленого на прихованому сталевому профілі в тілі перекриття, що створює візуальний ефект абсолютної невагомості конструкцій. Консольні сходи на другий поверх мають суцільнометалевий тримальний каркас, а їхні вертикальні ванти виконують одночасно роль огорожі та жорстких конструктивних зв'язків.

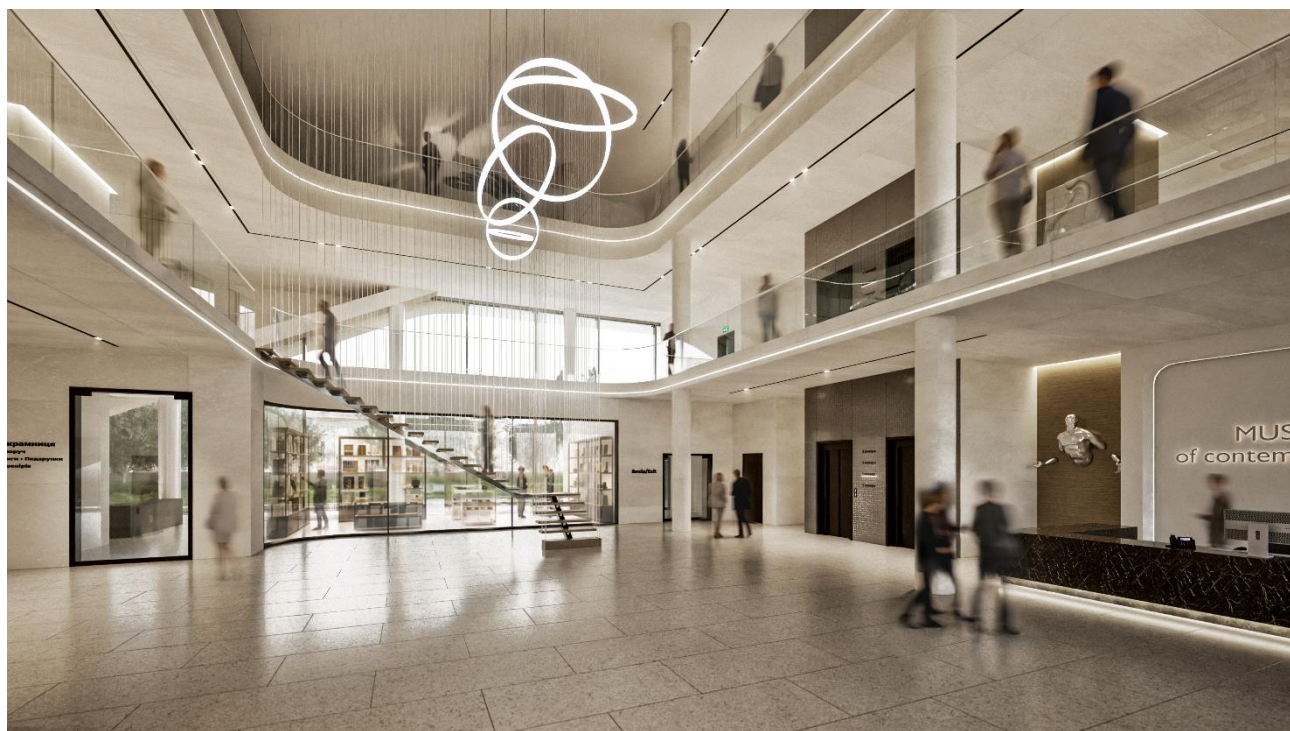

Рис 5.1. Візуалізація дизайну холу

6. КОНСТРУКТИВНЕ РІШЕННЯ

Конструктивна схема будівлі Музею сучасного мистецтва розроблена з урахуванням складної просторової морфології споруди, технологічних вимог щодо створення великопролітних експозиційних залів [2, 9] та наявності унікального архітектурного елемента - масштабного консольного виносу правої частини будівлі. Для забезпечення загальної міцності, стійкості, експлуатаційної придатності та геометричної незмінюваності об'єму відповідно до вимог граничних станів першої та другої груп, було прийнято каркасно-монолітну залізобетонну конструктивну систему з регулярним кроком вертикальних несучих елементів [8].

Уніфікована сітка осей будівлі має постійний крок колон, що дорівнює 6 метрів по всій довжині основного закладення споруди, що забезпечує раціональний розподіл навантажень і типізацію опалубних робіт [8]. Несучий просторовий каркас складається з монолітних залізобетонних колон, капітальних вертикальних пілонів, монолітних стін сходово-ліфтових ядер, які виконують функцію ядер жорсткості, та монолітних міжповерхових перекриттів [2, 8]. Жорстко спряжені з вертикальними елементами диски перекриттів утворюють жорсткий просторовий диск, який забезпечує перерозподіл горизонтальних (вітрових) та вертикальних навантажень на загальну систему зв'язкових діафрагм [8].

Головним інженерним викликом та архітектурною домінантою проєкту є велика консольна частина будівлі у правому крилі, винос якої за межі крайньої опорної осі становить 14 метрів. Через значні статичні навантаження від власної ваги конструкцій верхніх поверхів, експонатів та нормативні тимчасові корисні навантаження від відвідувачів [2, 9], стандартна балочна або безбалкова схема перекриттів на такому вильоті була б неефективною через ризик виникнення критичних прогинів і тріщиноутворення [8]. Для реалізації цього архітектурного задуму в проєкті застосовано спеціальну комбіновану підсистему підвищеної жорсткості на основі високоміцного монолітного залізобетону [8].

Головним тримальним елементом консолі виступає акцентована похила залізобетонна стіна-пілон (діафрагма жорсткості), яка утворює діагональне членування і проходить наскрізь через простір другого та третього поверхів. Ця конструкція працює як міцний просторовий підкіс (масивний діагональний аутрігер), інтегрований у загальну стрічкову структуру будівлі, та утворює єдину жорстку просторову систему з глухими залізобетонними фасадами верхнього рівня й плитами перекриття [8].

Принцип роботи даної інженерної конструкції базується на створенні просторової трикутної рами, що діє за логікою мостових ферм або аутрігерних систем у висотному будівництві [8]. Похилий пілон жорстко пов'язаний із горизонтальними дисками монолітних перекриттів та вертикальним ядром жорсткості будівлі. Така геометрична структура дозволяє ефективно перерозподілити значний перекидаючий та згинальний моменти, що виникають на 14-метровому вильоті консолі [8].

Робота системи полягає в тому, що розтягуючі зусилля від верхнього поясу консолі (рівень покриття та перекриття 3-го поверху) та стискаючі зусилля від її нижньої опорної точки трансформуються діагональним підкосом у спрямоване вертикальне навантаження. Це навантаження сприймається опорними колонами підвищеного перерізу та передається безпосередньо на фундамент та жорстку підземну коробку будівлі [8]. Таке рішення повністю нівелює ризик критичних прогинів консольного крила, забезпечує жорсткість конструкції за другою групою граничних станів та гарантує абсолютну тримальну здатність споруди [8]. Таке поєднання архітектури та інженерії дозволило звільнити простір під консоллю для організації кругової рампи й створення ефектної пішохідної площі перед головним входом [1, 3].

З огляду на специфіку роботи такої конструктивної схеми та виникнення значного ексцентриситету сил, фундамент під будівлею запроектований у вигляді суцільної монолітної залізобетонної плити підвищеної товщини (ростверку), що

зкладається під усім об'ємом надземного каркаса [8]. Жорстка просторова коробка підземного поверху, яка функціонує як паркінг та цивільне укриття [4, 5], виступає в ролі міцного анкерного контрвантажу. Вона надійно фіксує наземну частину будівлі від перекидання під впливом нависаючої 14-метрової консолі, забезпечуючи загальну стійкість споруди проти зсуву та перекидання [8]. Стіни підземного рівня виконані з монолітного залізобетону високої водонепроникності з влаштуванням комплексної багат шарової гідроізоляції для захисту від ґрунтових вод та вимог до споруд цивільного захисту [4, 8]. Монолітні залізобетонні конструкції підземного та надземного каркаса також розраховані на нормативні класи вогнестійкості згідно з вимогами пожежної безпеки об'єктів будівництва (І ступінь вогнестійкості) [6].

Зовнішні огорожувальні стіни споруди виконані з легких сучасних матеріалів (газобетонні блоки, системи навісних вентильованих фасадів) із високими тепло- та звукоізоляційними властивостями [2, 7]. Вони повністю розвантажені від загальних зусиль будівлі, оскільки є самонесучими або навісними і кріпляться безпосередньо до торців монолітних плит перекриття [8].

Для великих площ скління атріуму та торцевих фасадів консолі передбачено застосування стійково-ригельної системи з алюмінієвих профілів високої міцності, яка розрахована на сприйняття значних вітрових навантажень, характерних для прибережної зони правобережжя Дніпра у м. Києві [11, 14]. Система світлопрозорих огорожень комплектується енергоефективними двокамерними мультифункціональними склопакетами з безпечним склом (триплекс), аргонним наповненням та низькоемісійним напиленням, що повністю задовольняє сучасні нормативні вимоги до теплотехнічних та безпекових показників будівель громадського призначення [2, 11].

Креслення вузлів

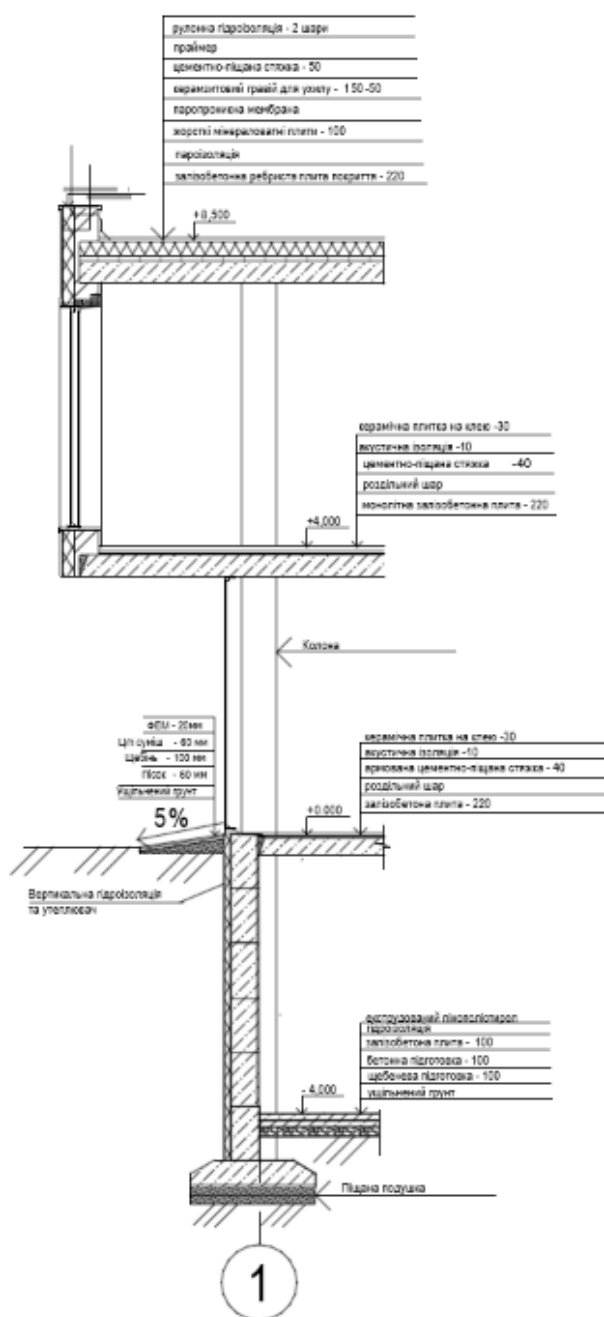

Рис 6.1. Креслення розрізу по стіні

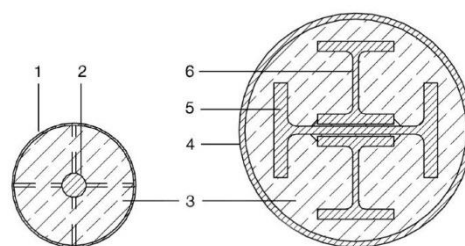
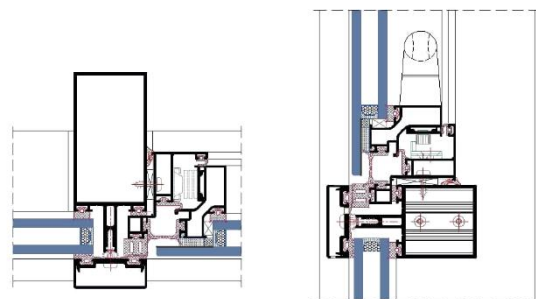
Рис 6.2. Розріз по несучій колоні
1-сталева труба, 2-стрижень, 3-бетон, 4-металева оболонка, 5,6-підсилюючий металевий профіль

Рис. 6.3 Коструктивні вузли напівструктурної системи скління фасадів

7. ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

7.1. Теплогазопостачання і вентиляція

Планування та інженерне забезпечення Музею сучасного мистецтва вимагає ретельної розробки систем опалення, вентиляції та кондиціонування повітря. Це необхідно для забезпечення нормативних параметрів внутрішнього мікроклімату, санітарно-гігієнічного комфорту відвідувачів і персоналу [2], загальної безпеки споруди, а також створення суворих технологічних умов для довготривалого зберігання та експонування художніх арт-об'єктів і фондів колекцій [7, 9].

Розрахунок інженерних систем та огорожувальних конструкцій будівлі виконано з урахуванням географічного положення та специфіки місцевого клімату. Місто Київ розташоване в зоні помірного клімату, який характеризується помірно холодним зимовим та теплим літнім періодами [14]. В цілому кліматичні умови столиці є сприятливими, проте вимагають компенсації сезонних коливань температур та відносної вологості зовнішнього повітря для чутливих музейних зон [7, 14].

Розрахункові кліматичні параметри прийнято на основі багаторічних метеорологічних спостережень у м. Києві за період 1991–2020 рр. [14]. Середня температура повітря (°C) за місяцями наведена у таблиці 7.1.

Таблиця 7.1.1. Середня температура повітря в м. Києві за місяцями (1991–2020 рр.) [14]

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Середня за рік
-3,2	-2,3	2,5	10,0	15,8	19,5	21,3	20,4	14,9	8,6	2,6	-1,8	9,0

Зважаючи на наведені кліматичні особливості, у проєкті реалізовано комбіновану систему організації повітрообміну, яка поєднує механічну (штучну) та керовану природну вентиляцію [7]. Таке інтегроване рішення дозволяє оптимізувати енерговитрати будівлі громадського призначення [2]. Припливно-витяжна вентиляція з механічним спонуканням та утилізацією (рекуперацією) тепла витяжного повітря запроектована для основних громадських зон, великої кількості відвідувачів, медіапростору та конференц-залів [2, 7].

Організація штучного мікроклімату (система прецизійного кондиціонування) у виставкових залах, центральному депозитарії (фондосховищі), залах графіки, живопису та скульптури працює в цілодобовому автоматичному режимі. Вона підтримує постійні нормативні параметри температури та відносної вологості повітря без різких добових коливань, що критично важливо для збереження експонатів [7, 9].

Газопостачання в даному об'єкті не передбачено з міркувань мінімізації пожежної небезпеки, захисту унікальних фондів та підвищення загальної безпеки музейного комплексу згідно з вимогами до великих видовищних і громадських споруд [6, 9].

7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення

Внутрішні мережі холодного та гарячого водопостачання запроектовані для забезпечення потреб технологічного блоку кафе-їдальні [10], адміністративного сектора, побутових приміщень і загальнодоступних санітарних вузлів [2]. Для гарантування стабільного гідродинамічного тиску в системі, самі сантехнічні блоки укомплектовані сучасним водорегулюючим обладнанням, а автоматизовані насосні установки підвищення тиску (включно з пожежними насосами) локалізовані в ізольованому технічному приміщенні підземного поверху споруди [2, 5].

Для забезпечення надійної протипожежного захисту Музею сучасного мистецтва, об'єм якого перевищує 1000 м², передбачено комплексне пожежогасіння [6]. Зовнішнє протипожежне водопостачання координується через систему пожежних гідрантів та додатковий підземний пожежний резервуар нормативного об'єму [6]. Натомість, безпосередньо у зонах експозицій, картинних галереях, медіапросторі та депозитарії (фондосховищі) влаштовується автоматична система внутрішнього пожежогасіння безводним методом (газове або порошкове пожежогасіння) [6, 9]. Це повністю ліквідує ризик випадкового або термічного пошкодження коштовних предметів мистецтва водою під час ліквідації можливого загоряння [9].

Система господарсько-побутового водовідведення (каналізації) будівлі підключена до загальноміської каналізаційної мережі за самотпливною схемою. Відведення дощових та талих вод із пласкої експлуатованої покрівлі музею та відкритих терас забезпечується надійною системою внутрішніх водостоків. Приймальні лійки внутрішніх водостоків обладнані автоматичним електричним підігрівом із термодатчиками, що запобігає утворенню крижаних заторів та замерзанню системи в зимовий період при мінусових температурах [7, 14].

Система опалення музею вирішена як централізована від енергоефективного автономного джерела тепла (теплового пункту споруди) [2, 7]. Розрахунок теплових навантажень проведено відповідно до теплотехнічних вимог для кліматичної зони Києва [14]. В основних експозиційних залах, виставкових галереях та у зоні розвиненого головного холу-атріуму класична радіаторна мережа дублюється сучасною водяною системою підлогового опалення («тепла підлога») [7]. Вздовж панорамного світлопрозорого скління фасадів [11] додатково вмонтовані у підлогу внутрішньоопільно конвектори. Такий підхід дозволяє уникнути конвективних потоків високої швидкості, запобігає утворенню конденсату на склі [11], оптимізує розподіл тепла за висотою атріуму [7] та звільняє площу стін для вільного експонування великогабаритних арт-об'єктів [9].

8. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ПРОТИПОЖЕЖНІ ЗАХОДИ

Проектні рішення Музею сучасного мистецтва розроблені з чітким дотриманням діючих законодавчих та нормативно-правових актів з охорони праці, цивільного захисту, безпеки життєдіяльності та створення безбар'єрного середовища для всіх категорій населення [2, 3, 4].

Оскільки споруда має складну об'ємно-просторову структуру з масштабним 14-метровим консольним виносом правої частини будівлі, особливу увагу приділено конструктивній надійності залізобетонного каркаса [8] та безпеці пішохідних зон, розташованих безпосередньо під нависаючим об'ємом [1]. Для запобігання травматизму покриття кругової рампи та вхідної площі перед головним порталом запроектоване з високоміцних дрібнорозмірних елементів із шорсткою текстурою, що забезпечує належне зчеплення та повністю запобігає ковзанню у зимовий чи дощовий періоди [1, 2]. Всі світлопрозорі площини великого панорамного вітражу атріуму, залів верхніх поверхів та торцевих фасадів консолі виконані з безпечного загартованого багатошарового скла (триплекс) [11]. У разі випадкового механічного пошкодження або екстремальних навантажень таке скління не утворює гострих уламків, унеможливорюючи поранення людей всередині та ззовні будівлі [2].

Для забезпечення безперешкодного доступу маломобільних груп населення (МГН), осіб із порушеннями опорно-рухового апарату, зору та слуху в будівлі музею та на прилеглій ділянці повністю ліквідовано архітектурні бар'єри [1, 3]. Вхідні групи влаштовані в один рівень із планувальною відміткою землі без високих порогів і сходинок [3]. У місцях мінімальних перепадів висот на прилеглій території запроектовані пандуси з нормативним поздовжнім ухилом не більше 8% (1:12) і поперечним ухилом до 2%, які обладнані двосторонніми поручнями на двох рівнях [3].

Вертикальний зв'язок між трьома надземними рівнями та підземним поверхом, окрім евакуаційних сходів, забезпечується за рахунок просторих панорамних

ліфтів [2]. Габарити кабін ліфтових шахт (із шириною дверей не менше 0,9 м та внутрішньою глибиною не менше 1,4 м) розраховані на самостійне і зручне транспортування крісел-колісних та супроводжуваних осіб [3]. На кожному рівні будівлі передбачені спеціалізовані універсальні санітарно-гігієнічні кабінки для МГН, які обладнані стаціонарними та відкидними опорними поручнями, поворотно-відкидними дзеркалами, шнурами-тягами та кнопками екстреного виклику персоналу [3]. Коридори, вестибюль, зони відпочинку та загальні шляхи евакуації мають збільшену ширину для безперешкодного зустрічного руху [2, 3]. На всьому шляху прямування відвідувачів влаштовано тактильні смуги (напрямні та попереджувальні), а також дублюючі інформаційні мнемосхеми, піктограми та покажчики, виконані рельєфно-крапковим шрифтом Брайля [3].

Відповідно до жорстких протипожежних вимог для громадських будівель великої місткості та культурно-видовищних закладів, Музей сучасного мистецтва віднесено до **I ступеня вогнестійкості** [6, 9]. Це зумовило вибір основних несучих та огорожувальних конструкцій із монолітного залізобетону з високою межею вогнестійкості (REI 180) [6, 8]. Загальний об'єм споруди розділений на протипожежні відсіки за допомогою протипожежних стін 1-го типу (REI 150) та протипожежних перекриттів [6].

Підземний поверх, який суміщає функцію автостоянки та захисної споруди цивільного захисту (укриття), повністю відокремлений від надземної експозиційної частини музею глухими протипожежними перекриттями 1-го типу (REI 150) та тамбур-шлюзами 1-го типу з підпором повітря під час пожежі [4, 6]. Евакуаційні виходи з підземного паркінгу-укриття ведуть безпосередньо назовні на прилеглу територію, минаючи зони головного вестибюля та надземних поверхів [4, 5, 6]. Евакуація людей з вищих рівнів будівлі, включаючи виставкові зали, конференц-зону та кафе на третьому поверсі, забезпечується че-

рез дві роззосереджені сходові клітки типу СК1 (з природним освітленням через вікна у зовнішніх стінах на кожному поверсі) [6], що мають безпосередні ізольовані виходи назовні на безпечні зони ділянки [1, 6].

Будівля музею обладнується комплексними автоматичними системами протипожежного захисту (СПЗ) відповідно до нормативних стандартів [6]. До складу СПЗ входять:

- система адресної автоматичної пожежної сигналізації з димовими оптичними сповіщувачами;
- автоматична система оповіщення про пожежу та управління евакуацією людей (СОУЕ) 4-го типу, що поєднує мовленнєве сповіщення, звукові сигнали та світлові покажчики напрямку руху («Вихід») [6];
- автоматична система пожежогасіння.

У виставкових залах, лекторії, медіапросторі та центральному депозитарії (фондосховищі), де експонуються та зберігаються унікальні культурні цінності, запроектована система автоматичного газового пожежогасіння [6, 9]. Вона локалізує та ліквідує займання шляхом зниження концентрації кисню без використання води та піни, що повністю захищає предмети мистецтва, паперові фонди та цифрову апаратуру від безповоротного псування під час гасіння [9].

Центральний трисвітній хол-атріум обладнаний автоматичною системою протидимного захисту (димовидалення) з механічним спонуканням та даховими люками (ліхтарями) для випуску диму, які відкриваються автоматично за сигналом від пожежних датчиків, запобігаючи задимленню шляхів евакуації верхніх рівнів [6, 7]. По периметру будівлі на прилеглий території забезпечено круговий проїзд для пожежних машин завширшки не менше 5,0 метрів, що гарантує вільний доступ пожежно-рятувальної техніки до будь-якої точки фасаду музею та консольного виносу [1, 6].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ДБН Б.2.2-12:2019. Планування та забудова територій. – К.: Мінрегіон України, 2019. – 184 с.
2. ДБН В.2.2-9:2018. Будинки і споруди. Громадські будинки. Основні положення. – К.: Мінрегіон України, 2019. – 46 с.
3. ДБН В.2.2-40:2018. Будинки і споруди. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення. – К.: Мінрегіон України, 2019. – 58 с.
4. ДБН В.2.2-5:2023. Захисні споруди цивільного захисту. – К.: Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, 2023.
5. ДБН В.2.3-15:2007. Споруди транспорту. Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів. – К.: Мінбуд України, 2007. – 54 с.
6. ДБН В.1.1-7:2016. Пожежна безпека об'єктів будівництва. Основні вимоги. – К.: Мінрегіон України, 2017. – 43 с.
7. ДБН В.2.5-67:2013. Опалення, вентиляція та кондиціонування. – К.: Мінрегіон України, 2013. – 141 с.
8. ДБН В.2.6-98:2009. Конструкції будинків і споруд. Бетонні та залізобетонні Adolescent конструкції. Основні положення. – К.: Мінрегіон України, 2011. – 71 с.
9. ДБН В.2.2-16:2019. Будинки і споруди. Культурно-видовищні та дозвіллієві заклади. – К.: Мінрегіон України, 2019. – 93 с.
10. ДБН В.2.2-25:2009. Будинки і споруди. Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства). – К.: Мінрегіонбуд України, 2010. – 46 с. (із Зміною № 1 від 2018 р. та Зміною № 2 від 2020 р.).
11. Підгорний О.Л., Щепетова І.М., та інш. Навч.посібн. Світлопрозорі огороження будинків. - К.: Видавець Домашевська О.А., 2005 - 282 с.

12. Архітектурна типологія громадських будинків і споруд: навчальний посібник / Ковальський Л. М., А. Ю. Дмитренко, В. М. Лях, Г.Л. Ковальська, Кащенко Т.О. - К., 2017. – 481 с.
13. Методичні до самостійного вивчення дисциплін «Ефективні сучасні матеріали», «Конструкція будівель та споруд» і розробки індивідуальних та курсових робіт, рішень дипломного проєктування для студентів спеціальності 191 «Архітектура та містобудування» / Уклад. О.В. Кривенко, Ю.В. Козак, Н.Ф. Козак, Г.О. Венедиктова, О.В. Степанов – К.: КНУБА, 2024. – 33 с.
14. Клімат Києва та його околиць. / Вишневський В.І., Доніч О.А., Куций А.В. - Київ: Варто, 2023. - 124 с.
15. The Art (Of) Museums: Creating Contemporary Spaces of Identity. Senka Ibrisimbegovic, Associate Professor, University of Sarajevo. URL:
https://www.strand.rs/publishing/2024/OA2024_proceedings_p111.pdf
16. ART, CONTEMPORARY // Encyclopedia of Cleveland History. URL:
<https://case.edu/ech/articles/a/art-contemporary>
17. The art of museums: creating contemporary spaces of identity. Ars Aevi Sarajevo. URL:
<https://af.unsa.ba/publikacije/the.art.of.museums.creating.contemporary.spaces.of.identity.ars.aevi.sarajevo.pdf>
18. MOCA Cleveland - Zahner. URL: <https://azahner.com/projects/moca-cleveland/>
19. Multifaceted MOCA Cleveland - Trends Ideas. URL:
<https://trendsideas.com/stories/multifaceted-%C3%A2-moca-cleveland>
20. University Circle - MOCA Cleveland. URL:
<https://www.universitycircle.org/destinations/moca-cleveland>
21. Copyright Bookshop - Farshid Moussavi Architecture: Micropolitics Four Buildings 2011-2022. URL: <https://www.copyrightbookshop.be/shop/farshid-moussavi-architecture-architecture-micropolitics-four-buildings-2011-2022/>

22. São Paulo Museum of Art - Wikipedia. URL:
https://en.wikipedia.org/wiki/S%C3%A2o_Paulo_Museum_of_Art
23. The Museu de Arte de São Paulo (MASP): Official website. URL:
<https://masp.org.br/en/about>
24. Gagosian Quarterly - Multiplo, Diverso, Plural: Museu de Arte de São Paulo Interview. URL: <https://gagosian.com/quarterly/2020/05/28/multiplo-diverso-plural-museu-de-arte-de-sao-paulo-interview/>
25. ArtReview - Lina Bo Bardi and Museu de Arte de São Paulo. URL:
<https://artreview.com/web-review-2016-lina-bo-bardi-and-museu-de-arte-de-sao-paulo/>
26. Pinterest - MASP Architecture Reference. URL:
<https://it.pinterest.com/pin/65372632082338258/>
27. Arquiscopio - Museo de Arte de Sao Paulo. URL:
<https://arquiscopio.com/archivo/2013/04/20/museo-de-arte-de-sao-paulo/?lang=de>
28. Royal Ontario Museum | Studio Libeskind | Architecture | Design. URL:
<https://libeskind.com/work/royal-ontario-museum/>
29. About ROM | Royal Ontario Museum. URL: <https://www.rom.on.ca/about-rom>
30. Daniel Libeskind's 'The Crystal' inspired by the crystalline forms in the ROM's mineralogy galleries - Parametric Architecture. URL: <https://parametric-architecture.com/daniel-libeskinds-the-crystal-inspired-by-the-crystalline-forms-inthe-roms-mineralogy-galleries/>
31. Hariri Pontarini Architects - ROM Institute of Contemporary Culture. URL:
<https://www.hariripontarini.com/projects/rom-institute-of-contemporary-culture>
32. Hariri Pontarini Architects - OpenROM. URL:
<https://www.hariripontarini.com/projects/openrom>
33. Suzhou Museum of Contemporary Art | Bjarke Ingels Group. URL:
<https://big.dk/projects/suzhou-museum-of-contemporary-art-18410>

34. A Museum Like a Garden: BIG Designs the MoCA Suzhou as a Landscape of Pavilions. URL: <https://www.archilovers.com/stories/30719/a-museum-like-a-garden-bigdesigns-the-moca-suzhou-as-a-landscape-of-pavilions.html>
35. ArchDaily - BIG's Suzhou Museum of Contemporary Art in China nears completion. URL: <https://www.archdaily.com/1035914/big-suzhou-museum-of-contemporary-art-in-china-nears-completion-with-materialism-exhibition>
36. Archello - Suzhou Museum of Contemporary Art. URL: <https://archello.com/es/project/suzhou-museum-of-contemporary-art>
37. MCA - Building - Museum of Contemporary Art Chicago. URL: <https://mcachicago.org/about/building>
38. Museum of Contemporary Art Chicago - Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Museum_of_Contemporary_Art_Chicago
39. Condé Nast Traveler - Best Museums in Chicago. URL: <https://www.cntraveler.com/gallery/best-museums-in-chicago>
40. DesignFather - Concrete Log Cabin Swiss Alps Nickisch Sano Walder Architekten. URL: <https://www.designfather.com/concrete-log-cabin-swiss-alps-nickisch-sano-walder-architekten/>
41. Google Search - Lens visual reference details. URL: <https://www.google.com/search?hl=uk-DE&q=architecture+museum>
42. Museum of Contemporary and Nuraghic Mediterranean Art - Data, Photos & Plans. URL: <https://en.wikiarquitectura.com/building/museum-of-contemporary-and-nuraghicmediterranean-art/>
43. Nuragic and Contemporary Art Museum - Zaha Hadid Architects. URL: <https://www.zaha-hadid.com/architecture/nuragic-and-contemporary-art-museum/>
44. Instituto 03 - Los esquemas de diseño. URL: <http://institut03.blogspot.com/2012/01/los-esquemas-de-diseno.html>

45. Yinchuan Art Museum by WAA - Dezeen. URL:
<https://www.dezeen.com/2012/06/08/yinchuan-art-museum-by-waa/>
46. ArchDaily - MOCA Yinchuan WAA Gallery. URL:
<https://www.archdaily.com/771375/moca-yinchuan-waa/>
47. World Architecture Community - WAA completed a new Museum of Contemporary Art (MOCA) in a Chinese city. URL:
<https://worldarchitecture.org/architecture-news/ccgvm/waa-completed-a-new-museum-of-contemporary-art-moca-in-a-chinese-city.html>
48. HEART Herning Museum of Contemporary Art - Danish Architecture Center - DAC. URL: <https://dac.dk/en/magazine/places/heart-herning-museum-of-contemporary-art617>
49. Wikipedia - Herning Museum of Contemporary Art. URL:
https://de.wikipedia.org/wiki/Herning_Museum_of_Contemporary_Art
50. Architectural Review - HEART Art Museum by Steven Holl Architects. URL:
<https://www.architectural-review.com/today/heart-art-museum-by-steven-holl-architects-herning-denmark>
51. ArchDaily - Herning Center of the Arts Steven Holl Architects Plan. URL:
<https://www.archdaily.com/34833/herning-center-of-the-arts-steven-holl-architects/>
52. Concept | About | 21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa. URL:
https://www.kanazawa21.jp/data_list.php?g=11&d=2
53. 21st Century Museum of Contemporary Art | Travel Japan - Japan National Tourism Organization. URL: <https://www.japan.travel/en/spot/1407/>
54. Government of Japan Online - Highlight Japan Feb 2025. URL: https://www.gov-online.go.jp/hlj/en/february_2025/february_2025-04.html
55. Artforum - Into the Light: Kanazawa 21st Century Museum. URL:
<https://www.artforum.com/features/into-the-light-238382/>

56. 21st Century Museum of Contemporary Art Official Exhibitions. URL:
https://www.kanazawa21.jp/data_list.php?g=9&lng=e
57. Museum of Contemporary Art Zagreb | Architectuul. URL:
<https://architectuul.com/architecture/museum-of-contemporary-art-zagreb>
58. The Museum of Contemporary Art Zagreb | Culture | Croatian Hub. URL:
<https://croatianhub.com/culture/museum-of-contemporary-art-zagreb/>
59. Zagreb – Museum of Contemporary Art - AymoCha!. URL:
<https://croatia.aymocha.com/attractions/zagreb-museum-of-contemporary-art/>
60. Museum of Contemporary Art (Zagreb): visit + photos - Croatia Lovers. URL:
<https://croatialovers.com/en/museum-contemporary-art-zagreb/>
61. ArchDaily - Sandro Lendler Photography. URL:
<https://www.archdaily.com/photographer/sandro-lendler>
62. ArchDaily - Museum of Contemporary Art Studio za arhitekturu d.o.o. Plan.
 URL: <https://www.archdaily.com/94004/museum-of-contemporary-art-studio-za-arhitekturu-d-o-o>
63. Будинок без химер: маловідоме з життя і творчості Владислава Городецького. Culture.pl. URL: <https://culture.pl/ua/stattia/budynok-bez-khymer-malovidome-z-zhyttya-i-tvorchostivladyslava-horodetskoho>
64. Я працюю у Національному художньому музеї - The Village. URL:
<https://www.village.com.ua/village/business/wherework/264727-ya-pratsyuyu-unatsionalnomu-hudozhnomu-muzeyi>
65. Національний художній музей України - Міністерство культури. URL:
<https://museum.mincult.gov.ua/museums/natsionalnyy-khudozhniy-muzey-ukrayiny>
66. Google Search - National Art Museum of Ukraine visual references. URL:
<https://www.google.com/search?hl=uk-DE&q=NAMU>

67. Йосип Каракіс - буржуазний націоналіст, який збудував Київ - Історична правда. URL: <https://www.istpravda.com.ua/digest/2012/05/29/87520/>
68. Wikipedia - Національний музей історії України (Файл). URL: https://de.wikipedia.org/wiki/Datei:Національний_музей_історії_України,_2015_p..jpg
69. Національний музей історії України - Museum Portal. URL: https://museum-portal.com/ua/muzeyi/89_nacionalniy-muzey-istoriyi-ukrayini
70. Просп. Свободи, 20 – Національний музей ім. А. Шептицького | Інтерактивний Львів. URL: <https://lia.lvivcenter.org/uk/objects/svobody-20/>
71. Національний Музей ім. Андрея Шептицького у Львові | Venue - Culture.pl. URL: <https://culture.pl/ua/mistse/natsionalnyi-muzei-im-andreia-sheptytskoho-u-lvovi>
72. Lviv Art Guide - Andrey Sheptytsky National Museum in Lviv. URL: <https://lvivartguide.info/andrey-sheptytsky-national-museum-in-lviv/>
73. Lviv Travel - Національний музей у Львові імені Андрея Шептицького. URL: <https://lviv.travel/ua/places/museums/natsionalnii-muzei-u-lvovi-imeni-andreia-sheptitskogo>
74. Археологічного музею будинок в Одесі - ВУЕ. URL: https://vue.gov.ua/Археологічного_музею_будинок_в_Одесі
75. Одеський археологічний музей НАН України - Одеса. URL: <https://otdyhaem.com.ua/ua/odesskaja/odessa/odesskij-arheologicheskij-muzej/>
76. Wikipedia - Archäologisches Museum von Odessa. URL: https://de.wikipedia.org/wiki/Archäologisches_Museum_von_Odessa
77. Атур - Одеський археологічний музей. URL: <https://atur.com.ua/index.php?id=1327>

78. Де можна побачити одну з найперших визначних пам'яток архітектури в Одесі - Палац Потоцьких. Travel 24. URL: https://travel.24tv.ua/de-roztashovaniy-palats-pototskih-odesi-yakaustanova-tam-zaraz_n2922649
79. Палац Потоцьких Одеса: Історична пам'ятка та музей мистецтв. CityAfisha. URL: <https://cityafisha.od.ua/pamyatka/palats-pototskih-odesa-istorichna-pamyatka-ta-muzejmistetstv/>
80. LiveJournal - Палац Потоцьких в Одесі історія та фото. URL: <https://irinaodessa.livejournal.com/130200.html>
81. Енциклопедія Сучасної України - Одеський художній музей (Палац Потоцьких). URL: <https://esu.com.ua/article-75222>
82. Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Йосафата Кобринського - Карпатський культурний шлях. URL: <https://carpathianculturalroute.com/object/yosaphat-kobrynskyi-national-museum-ofhutsulshchyna-and-pokuttia-folk-art/>
83. Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського - Музейний реєстр України. URL: <https://museum.mcsc.gov.ua/museums/nacionalniy-muzey-narodnogo-mistectvaguculschini-ta-pokuttya-imeni-y-kobrinskogo>
84. Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського - Мінкульт. URL: <https://museum.mincult.gov.ua/museums/natsionalnyy-muzey-narodnogo-mystetstva-gutsulshchyny-ta-pokuttya-imeni-y-kobrynskogo>
85. Музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття - Museum Portal. URL: https://museum-portal.com/ua/muzeyi/284_muzey-narodnogo-mistectva-guculshcini-ta-pokuttya
86. Від 1920-х до сучасності. Як музей опинився в будівлі колишнього ломбарду. Харківський історичний музей. URL:

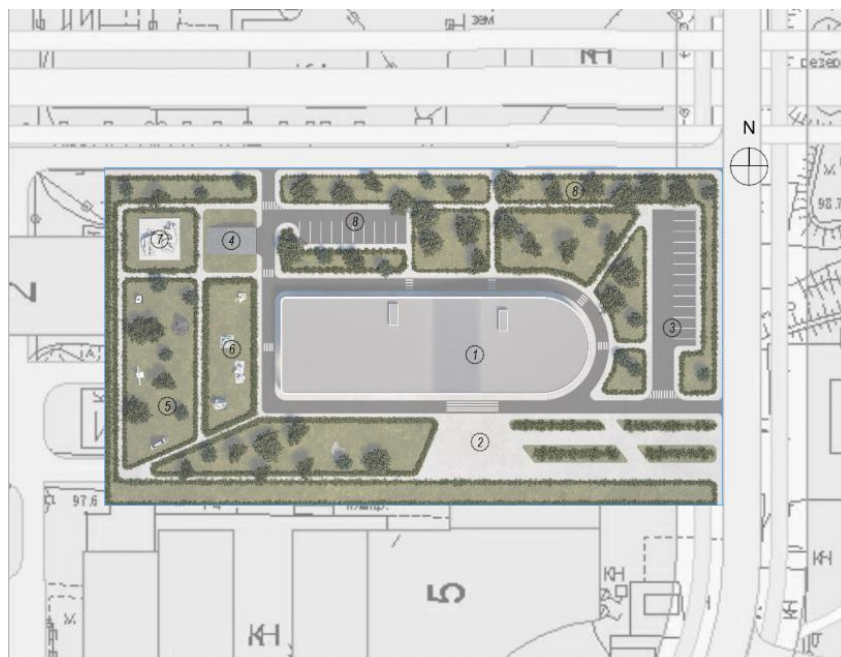
- <https://museum.kh.ua/blogs/blogs.html?title=Vid-1920kh-do-suchasnosti-Yak-muzeiopynyvsia-v-budivli-kolyshnoho-lombardu>
87. Харківський історичний музей ім. М.Ф. Сумцова - Музейний реєстр України. URL: <https://museum.mcsc.gov.ua/museums/acuacu>
88. Харківський історичний музей ім. М.Ф. Сумцова - Мінкульт. URL: <https://museum.mincult.gov.ua/museums/acuacu>
89. Харківський історичний музей імені М.Ф. Сумцова - Museum Portal. URL: https://museum-portal.com/ua/muzeyi/147_harkivskiy-istorichniy-muzey-imeni-m-f--sumcova
90. До Великодня згадуємо, як відновлювали головну писанку України - унікальний музей у Коломиї - PRAGMATIKA.MEDIA. URL: <https://pragmatika.media/news/do-velykodnia-zhaduiemo-iak-vidnovliuvalyholovnu-pysanku-ukrainy-unikalnyj-muzej-u-kolomyi/>
91. Цікаві факти про Музей писанки в Коломиї - Wem.ua. URL: <https://wem.ua/czikavifakty-pro-muzej-pysanky-v-kolomyyi/>
92. Рубрика - На Прикарпатті музей писанкового розпису поповнив колекцію. URL: <https://rubryka.com/2025/04/04/na-prykarpatti-muzej-pysankovogo-rozpysu-popovnyv-kolektsiyu-tvorom-voyina/>
93. Grim Team - Pysanka Museum Plaza Portfolio. URL: <https://grim.team/portfolio/pysanka-museum-plaza>
94. У Запоріжжі збереглася старовинна будівля Земської управи - фото - ZPRZ.CITY. URL: <https://zprz.city/news/view/u-zaporizhzhhi-zbereglasya-starovinnabudivlya-zemskoi-upravifoto>
95. Історія музею у серці старого Запоріжжя - zaporizhzhia.city. URL: <https://zaporizhzhia.city/blog/istoriya-muzeyu-u-serci-starogozaporizhzhya>
96. Wikipedia - Краєзнавчий музей Запоріжжя (Файл). URL: https://ru.wikipedia.org/wiki/Файл:Краєзнавчий_музей_Запоріжжя.jpg

97. Travels in Ukraine - Запорізький краєзнавчий музей. URL:
<https://travels.in.ua/ru-RU/object/620>
98. Національний музей декоративного мистецтва України: Офіційний сайт.
URL: <https://www.mdmu.com.ua/>
99. КМДА Guide - Національний музей українського народного декоративного мистецтва. URL: <https://guide.kyivcity.gov.ua/places/natsionalnyy-muzei-ukrayinskoho-narodnoho-dekoratyvnoho-mystetstva>
100. Travels in Ukraine - Національний музей українського народного декоративного мистецтва деталі. URL: <https://travels.in.ua/ru-RU/object/3285>

Містобудівне рішення

Ситуаційний план М 1:5000

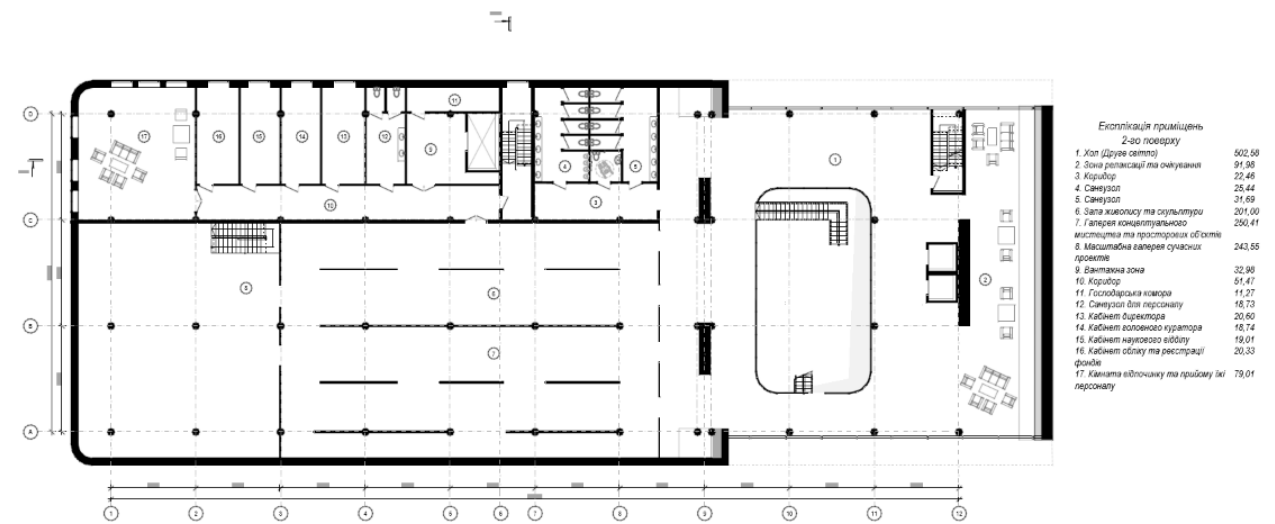

Генеральний план М 1:500

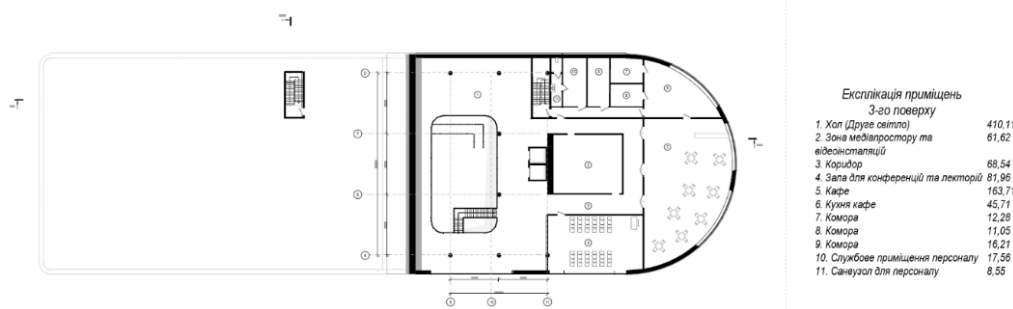
Плани поверхів

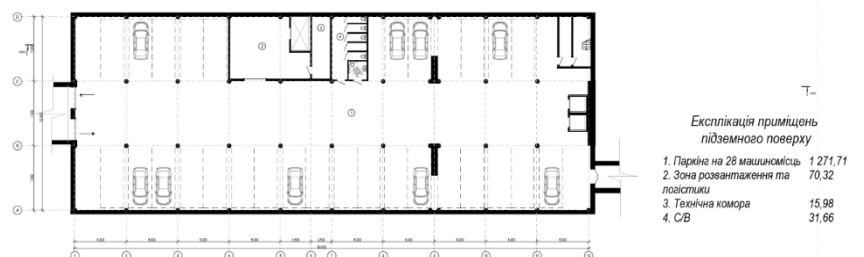
План 1-го поверху М 1:100

План 2-го поверху М 1:100

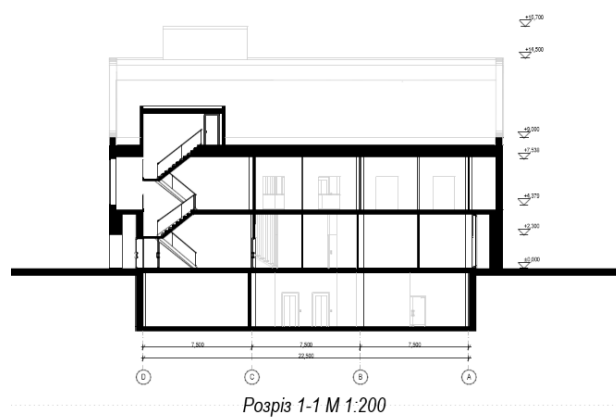
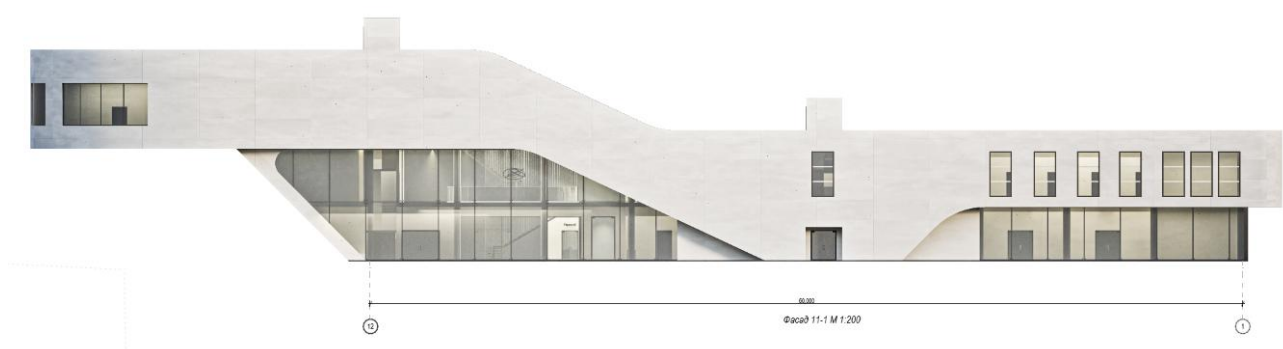
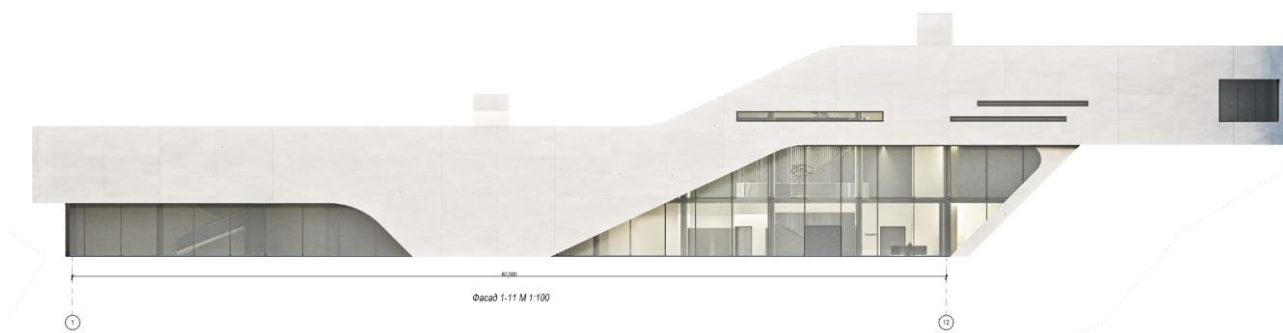

План 3-го поверху М 1:200

План підземного поверху М 1:200

Фасадні і конструктивні рішення

Візуалізація об'єкту

Інтер'єрне рішення

План приміщення М 1:100

План стелі М 1:100

Розгортка 3-3 М 1:100

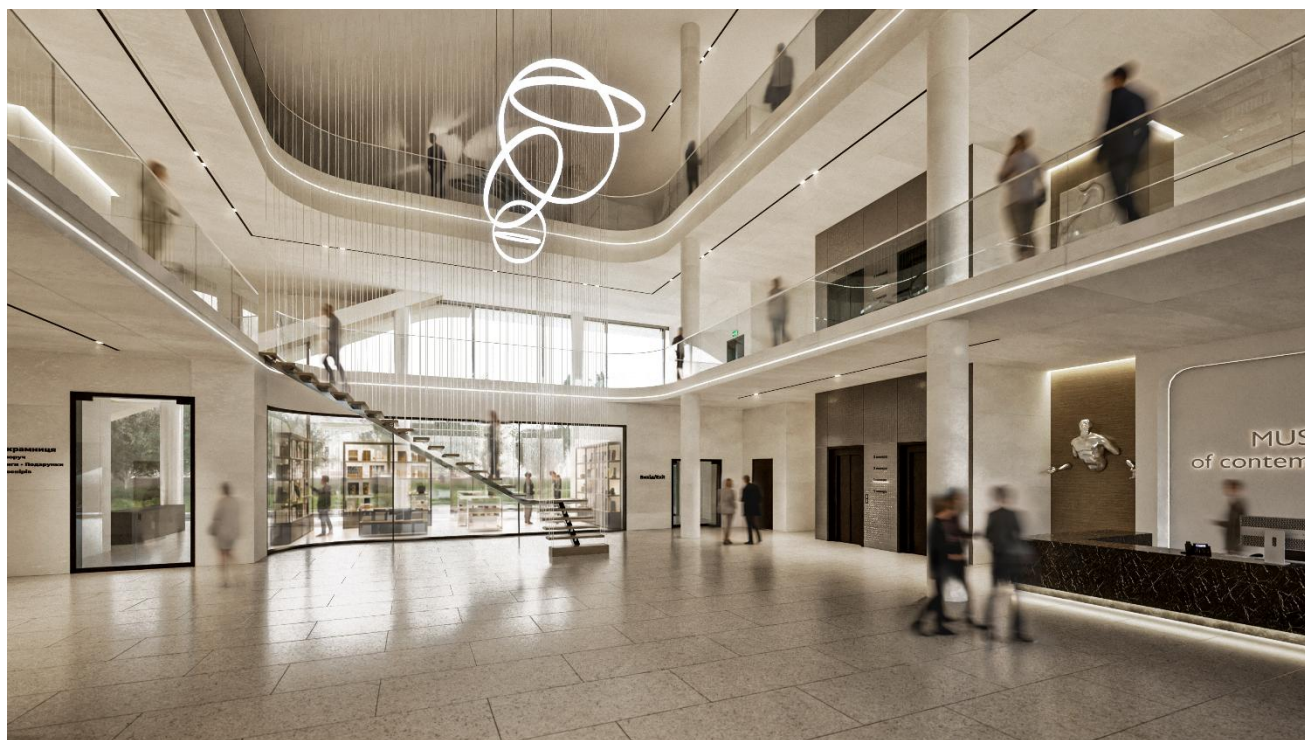
Розгортка 4-4 М 1:100

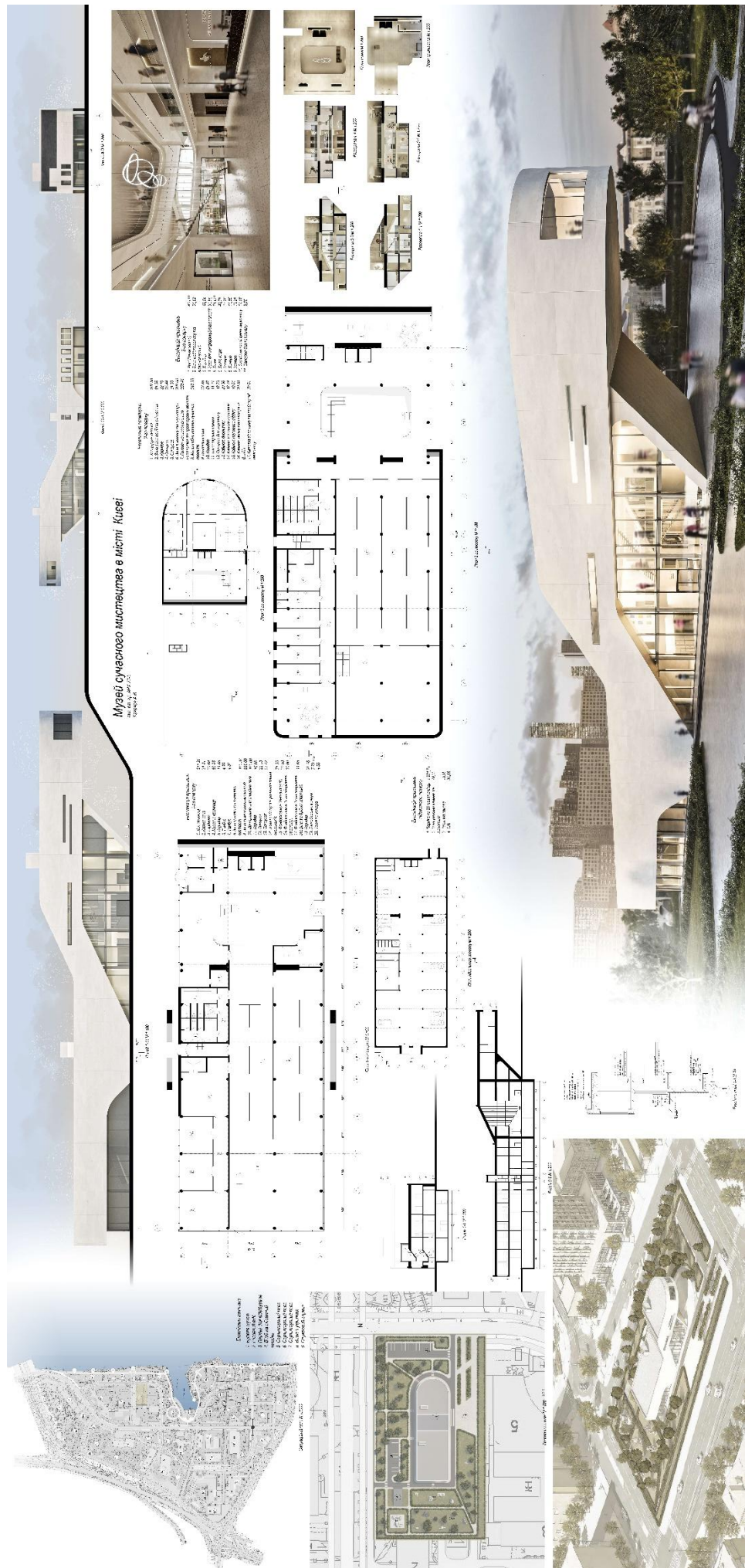

Розгортка 1-1 М 1:100

Розгортка 2-2 М 1:100

Довідка перевірки на плагіат

 Звіт не був оцінений

Метадані

 ДОКУМЕНТ

Заголовок
Музей сучасного мистецтва в місті Києві

Автор
Качанов Олександр Валерійович

Науковий керівник / Експерт
Гарбар М.В.

Ці документу
334345899

 ОРГАНІЗАЦІЯ

Назва організації
Kyiv National University of Construction and Architecture

Підрозділ
Kyiv National University of Construction and Architecture

 ЗВІТ

Дата звіту
6/17/2026

Дата редагування

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності визначає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

7.35%

7.35%

КП 1

25

Діагональ фрази для коефіцієнта подібності 2

3.86%

3.86%

КП 2

11274

Кількість слів

0.58%

0.58%

КЦ

91353

Кількість символів

Тривога

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОЖЛИВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при копіюванні документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		0
Інтервали		0
Мікропроміли		0
Білі знаки		3
Парафрази (SmartMarks)		52

Джерела

Нижче наведений список джерел. В цьому списку є джерела із різних баз даних. Копію тексту означає в якому джерелі він був знайдений. Ці джерела і значення Коефіцієнту Подібності не відображають прямого плагіату. Необхідно відкрити кожне джерело і проаналізувати зміст і правильність оформлення джерела.

10 найдовших фраз

Копію тексту

#	НАЗВА ТА АДРЕСА ДЖЕРЕЛА URL (НАЗВА БАЗИ)	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЙНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)
1	https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download	139 (1.23 %)

2

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

62 (0.55 %)

3

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

53 (0.47 %)

4

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

42 (0.37 %)

5

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

39 (0.35 %)

6

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

36 (0.32 %)

7

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/7e703fef-e150-4998-aa0d-1b26d35174c2/download>

33 (0.29 %)

8

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

31 (0.27 %)

9

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/7e703fef-e150-4998-aa0d-1b26d35174c2/download>

19 (0.17 %)

10

https://online.budstandart.com/ua/kataiog9doc-cape.html?id_doc=98043

19 (0.17 %)

Домашня база даних (0.29 %)

#

ЗАГОЛОВОК

КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЙНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)

1

Прийняти формування архітектури комплексів реінтеграції молоді з тимчасово окупованих територій (на прикладі комплексу літнього типу в м. Львові)
5/12/2026
Kyiv National University of Construction and Architecture (Kyiv National University of Construction and Architecture)

20 (2) (0.18 %)

2

Інноваційні методи архітектурно-середовищної організації освітніх центрів (на прикладі архітектури в м. Києві)
5/12/2026
Kyiv National University of Construction and Architecture (Kyiv National University of Construction and Architecture)

8 (1) (0.07 %)

3

Інноваційні підходи до планування дозвілених центрів для ветеранів війни на прикладі центру психологічного відновлення в м. Києві
5/11/2026
Kyiv National University of Construction and Architecture (Kyiv National University of Construction and Architecture)

5 (1) (0.04 %)

Програма обміну базами даних

#

ЗАГОЛОВОК

КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЙНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)

Інтернет (7.06 %)

#

ДЖЕРЕЛО URL

КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЙНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)

4

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/4d3929dc-46b3-449e-843c-799a85af595b/download>

575 (20) (5.1 %)

5

https://online.budstandart.com/ua/kataiog9doc-cape.html?id_doc=98043

44 (3) (0.39 %)

6

https://online.budstandart.com/ua/kataiog9doc-cape.html?id_doc=79889

35 (4) (0.31 %)

7

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/7e703fef-e150-4998-aa0d-1b26d35174c2/download>

33 (1) (0.29 %)

8

<https://repository.knuba.edu.ua/bitstreams/27040dace-543d-461f-9617-a130c8a8c671/download>

33 (3) (0.29 %)

9

https://museum-portal.com/ua/muzeji/58_muzeji-ukrayinskogo-narodnogo-dekorativnogo-mistecтва

21 (2) (0.19 %)

11

https://online.budstandart.com/ua/kataiog9doc-cape.html?id_doc=25951

16 (2) (0.14 %)

12

https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/5277/1/%D0%AD%D0%80%D0%91%D0%94_2021_191_%D0%94%D0%B9%D1%87%D0%BA%D1%83%D0%BD.pdf

12 (1) (0.11 %)

13

https://online.budstandart.com/ua/kataiog9doc-cape.html?id_doc=5009

8 (1) (0.07 %)

 Список прийнятих фрагментів

#

ЗМІСТ

КІЛЬКІСТЬ ОДНОЗНАЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)